

انجيل يوحنا

۱

انسان بوستنه كلام

^۱ جه اوّل كلام بو و كلام خدا آمره بو و كلام، خدا بو. ^۲ اون جه اوّل خدا آمره بو. ^۳ همه چيز توسط اون بوجود بومو، و جه هر اونچي كي بوجود بومو، هيچ چيزي بدون اون بوجود نمو.

^۴ در اون حيات نهبو و اون حيات نور آدميان بو. ^۵ آن نور در تاريخي درخشه و تاريخي نتانه اونه بيگيره.

^۶ مردی بوموبو جه خدا اوسه بوسته بو. اونه نام يحيي بو. ^۷ اون براي شهادت دئن بوموبو؛ شهادت بر اون نور، تا همه توسط اون ايمان بأورد. ^۸ اون خودش اون نور نوبو، بلكي بوموبو تا بر اون نور شهادت بده. ^۹ اون نور حقيقي كي هر آدمي ره روشنايي تاوده، حقيقتاً به جهان آمويه.

^{۱۰} اون جهان ميان ايسه بو. جهان توسط اون بوجود بومو، اما جهان اونه نشناخته. ^{۱۱} به خودشه ملك بومو، ولي اونه قوم، اونه قبول نوکوديد. ^{۱۲} اما تمام كسانى كى اونه قبول بوکودد، آ اقتدار فده كى خدا زأكأن بيد، يعنى هر كسى كى بنام اون ايمان بأوره. ^{۱۳} نه اوشانى كى جه خواسته جسمده، نه جه خودشانه خواهش و نه جه ايته مرده خواسته، بلكى جه خدا متولد بوبوستد.

^{۱۴} و كلام، انسانه خاكي بوبوسته و امي ميان ساكن بوبوست و امن اونه جلاله فندرستيم، جلالى كى شايسته اونه ايدنه پسر كى جه پتر بوموبو، پر جه فيض و راستى. ^{۱۵} يحيي اونه ره شهادت ديه و ندا ديه كى انه اون كسى يه كى درباره اون گفتم: "اون كى بعد از من آيه، مى جه برترى داره، چونكى جه قبل از من وجود داشته." ^{۱۶} جه پرى اون امن همه بهره بوبورديم، فيض جه پيه فيض. ^{۱۷} چونكى شريعت توسط موسى بومو، اما فيض و راستى به واسطه عيسى مسيح بومو. ^{۱۸} هيچكى هرگز خدايه نيده داره. اما اون يكدانه خدا كى پتر ور ايسه، اون، اونه بشناسانه.

يحيى شهادت

۱۹ آنه يحيى شهادت اونوختى كى يهوديان، كاهنان و لاويانه جه اورشليم اوسه كودد تا جه اون واورسد كى؛ "تو كى ايسى؟" ۲۰ اون اعتراف بوكود، انكار نوكوند، بلكى اصرار داشته كى؛ "من مسيح نى يم."

۲۱ واورسد: "پس چى؟ آيا الياسى؟"

جواب بده: "نى يم."

واورسد: "آيا اون پيامبرى؟"

جواب بده: "نه!"

۲۲ اونوخت اونو بوگفتند: "پس كى ايسى؟ بگو چى جوابى اُمى اوسه كنده يان ره بوبوريم؟ درباره خودت چى گويى؟"

۲۳ يحيى طبق اونچى كى اشعيا پيامبر بيان بوكوده بو، بوگفت:

من اون ندا كنده در بيابان صدايم كى گويه:

«خدا راهه همواره كونيدا!»

۲۴ تعدادى جه اونو اوسه كنده يان كى جه فريسيان بوده، ۲۵ جه اون واورسد: "اگر تو نه مسيحى، نه الياسى و نه اون پيامبر، پس چره تعميد دهى؟"

۲۶ يحيى در جواب بوگفت: "من آب امره تعميد دهم، اما شيمي ميان كسى ايسه كى شومان اونو نشناسيد. ۲۷ اونى كى بعد از من آيه، من لايقه واكودن اونو چاروق بندم نى يم."

۲۸ اشان همه در «بتانيا» واقع در اوطرف رود اردن رُخ بده، جايى كى يحيى تعميد ديه.

خدا برّه

۲۹ فردايى يحيى چون عيسايه بيده كى اونو طرف امون داره، بوگفت: "انه خدا برّه كى گنايه جه جهان فگيره! ۳۰ آن، اونو كى من درباره اون گفتم؛ «بعد از من مردى آيه كى جه من برترى داره، چونكى قبل از من وجود داشته». ۳۱ من خودمم اونو نشناختمه، اما هنه وسين بوموم كى آب امره تعميد بدم كى اون اسرائيله ره ظاهره به. ۳۲ پس يحيى شهادت بده و بوگفت: "روحه بيدم كى كبوتره مناسن جه آسمان فرود بومو و بر اون آرام و قرار بيگيفت. ۳۳ من خودمم اونو نشناختم، اما اونى كى مره اوسه كوده تا آب امره تعميد بدم، مره بوگفت: "هر

وخت بیده‌یی کی روح بر کسی فرود بومو و بر اون آرام و قرار بیگفت، بدان اون، اونى ایسه کی روح القدسه آمره تعمید خوایه دئن. ^{۳۴} و من بیده دأرم و شهادت دهم کی آن خدا پسره!

عیسی اولین شاگردان

^{۳۵} فردایی ایبار دیگر یحیی خو دوتا شاگردان آمره ایسه بو. ^{۳۶} اون عیسیایه کی راه شوئوندوبو، نیگاه بوکود و بوگفت: "آنه خدا بره!" ^{۳۷} وختی اون دوتا شاگرد آ حرفه بیشنووستد، جه عیسی دنبالسره راه دکفتد. ^{۳۸} عیسی واگردست و بیده کی جه اونه دئبالسر آمون درد. آشأنه بوگفت: "چی خواییدی؟"

بوگفتد: "ای اوستاد، تی خانه کویی یه؟"

^{۳۹} جواب بده: "بأیید و بیدینید!"

پس بوشود و بیدد کویه خانه دأره و اون روز اونه آمره سره کودد. او لحظه ساعت ده روز بو.

^{۴۰} ایته جه اون دونفر کی وختی یحیی حرفأنه بیشنووست و جه عیسی دنبالسره بوشو، آندریاس، شمعون پطرسه برأر بو. ^{۴۱} اون اول خو برأر شمعونه پیدا بوکود و اونه بوگفت: "آمن مسیحه پیدا بوکوده ایم." ^{۴۲} و اونه عیسی ور بووردد. عیسی اونه نیگاه بوکود و بوگفت: "تو شمعونه پطرس یوحنا پسری. اما «کیفا» خوانده خوایی بوستن (کی اونه معنی صخره یه)

عیسی دعوت جه فیلیپس و نتائیل

^{۴۳} روز بعد عیسی خوآسته کی به جلیل بیشه. اون فیلیپسه پیدا کود و اونه بوگفت: "جه می دنبال بیأ!" ^{۴۴} فیلیپس اهل بیت صیدا، آندریاس و پطرسه شهر جه بو. ^{۴۵} اون نتائیله پیدا کوده و بوگفت: "اون کسی کی موسی در شریعت به اون اشاره کوده، و پیامبرانم درباره اون بینویشته دأریدی، پیدا کودیم! اون عیسی یوسفه پسر جه شهر ناصره یه!"

^{۴۶} نتائیل اونه بوگفت: "مگر به کی جه ناصره ایم چیز خوبی بیرون بأیه؟"

فیلیپس جواب بده: "بیأ و بیدین"

^{۴۷} وختی عیسی بیده کی نتائیل اونه طرف آمون دأره، درباره اون بوگفت: "حقیقتاً کی آ

مرد اسرائیلی یه کی در اون هیچ حیلله یی ننه!"

^{۴۸} نتائیل اونه بوگفت: "مره جه کویه شناسی؟"

عیسی جواب بده: "قبل از اونکی فیلیپس تره دِخوأنه، وختی کی تو انجیر درخت جیر نیشته بویی، من تره بیدم." ۴۹

نتنائیل جواب بده: "اوستاد تو خدا پسری! تو اسرائیله پادشاهی!"

۵۰ عیسی در جواب بوگفت: "آیا بخاطر آنکی من بوگفتم تره انجیره درخت جیر بیدم، ایمان آوری؟ جه آن پس چیزهای بزرگتری خوایی دئن." ۵۱ جه ان پس بوگفت: "آمین، آمین شماره گویم کی آسمان واکوده به و خدا فرشته‌یأنه در حال صعود و نزول بر انسانه پسر خواییدی دئن."

۲

معجزه در عروسی میان

۱ سوّمین روز در قانای جلیل عروسی بو و عیسی مارم اویه ایسه بو. ۲ عیسی و اوونه شاگردانم به عروسی دعوت بوبوسته بود. ۳ وختی کی شراب کم بومو، عیسی مار، عیسایه بوگفت: "ده شراب نارد." ۴ عیسی اوونه بوگفت: "بانو، مره چی به آکار؟ می وخت هنوز فائرسه داره." ۵ اوونه مار خدمتکارانه بوگفت: "هر چی شماره گویه، بوکونید." ۶ اویه شیش خمره سنگی نهبو کی برای آداب پاک کودنه یهودیان به کار آمویه و هر کدام ظرفیته دو یا سه تا پیمانیه داشته. ۷ عیسی خدمتکارانه بوگفت: "آ خمره‌یأنه جه آب پور کنید." پس اوشان لبالب پوره کودد. ۸ جه آن پس اوشانه بوگفت: "الآن کمی جه اون فگیرید و مهمانانهره بوبورید." اوشانم هوطو بوکودید. ۹ مهماندار نسته کی جه کویه بأوردد، ولی خدمتکارانی کی آب دوکوده بود، دانسته. اون وختی آبی کی شراب بوبوسته بو، بچشه داماده دِخوآده ۱۰ و اوونه بوگفت: "همه اوّل شراب نابه آورد و پذیرایی کونده و وختی مهمانان مسته بده، بعداً شراب آرزانتره آورد؛ اما تو شراب نابه تا آ لحظه بدآشته‌یی؟!"

۱۱ به آ طریق عیسی خو اوّلین معجزه‌یه در قانای جلیل آشکاره کوده و خو جلاله نشان بده و اوونه شاگردان به اون ایمان بأوردد. ۱۲ جه آن پس خو مار و خو برآرنه و شاگردانه امره به کفرناحوم بوشو و چند روزی‌یه در اویه بیسد.

معبد تمیز کودن

^{۱۳} چونکی عید پَسَحَه یهودیان نزدیک بو، عیسی به اورشلیم بوشو. ^{۱۴} معبدہ صحنہ میانی بیدہ کی تعدادی به گاو و گوسفند و کبوتر فروشی مشغولد و صرافانم نیشند. ^{۱۵} پس جه طناب شلاق چاکوده و اوشانه همه یه با گوسفندان و گاو امره جه معبد بیرونه کود و صرافانه سگه ینه زمین رو فوکوده و اوشانه میزانه واگردنه ^{۱۶} و کبوتر فروشانه بوگفت: "اشانه جه آیه بیرون بوبورید و می پتر خانه یه به محل کاسی تبدیل نوکونید!" ^{۱۷} اونوخت اونه شاگردان بیاد باورددی کی بینویشته بوبوسته بو: "غیرتی کی تی خانه وسین دارم، مره خوابه سوجانن." ^{۱۸} پس یهودیان بخاطره ا کاره وسین اونه بوگفتند: "چی نشانه یی امره نشان دهی کی بدانیم تو اجازه ا کارانه داری؟" ^{۱۹} عیسی در اوشانه جواب بوگفت: "ا معبدہ خرابه کونید کی من سه روزه اونه دوباره چاکودنم." ^{۲۰} یهودیان اونه بوگفتند: "بنای ا معبد چهل و شیش سال طول بکشه، و الآن تو خوابی سه روزه اونه چاکودنی؟!" ^{۲۱} ولی معبدی کی عیسی جه اون حرف زیه، خودشه هیکل بو. ^{۲۲} پس وختی کی جه مُردیان ویریشت، اونه شاگردان اونه ا گفته بیاد باوردد و به کیتابه مُقدسه نوشته یان و اونه حرفان ایمان باوردد.

^{۲۳} زمانی کی اون برای عید پَسَح اورشلیمه میان ایسه بو، خیلی ین بخاطر معجزاتی کی جه اون صادر بوبوسته بو، به اونه نام ایمان باوردد. ^{۲۴} اما عیسی به اوشانه ایمان اعتماد ناشته، چونکی همه یه شناخته ^{۲۵} و لازم نوبو کسی درباره انسان چیزی به اون بگوید، چونکی خودش دانسته کی انسانه درونی چی نهه!

۳

دیدار عیسی با نيقوديموس

^۱ مردی بو جه فریسیان، نيقوديموس نام، جه بزرگانه یهود. ^۲ اون ایته شب عیسی ور بومو و اونه بوگفت: "اوستاد! دانیم تو معلمی ایسی کی جه خدا طرف بوموداره، چونکی هیچکی نتانه معجزاتی کی تو انجام دهی، انجام بده، بجز اونکی خدا اونه امره بیبه." ^۳ عیسی در جواب بوگفت: "آمین، آمین، تره گویم تا کسی از نو بدنیا نایه، نتانه خدا پادشاهی یه بیدینه."

^۴ نيقوديموس اونه بوگفت: "کسی کی پیر بیبه، چطو تانه بدنیا بایه؟ آیا تانه دوباره به خودش ماره رَحِم واگرده و بدنیا بایه؟"

^۵ عیسی جواب بده: "آمین، آمین، تره گویم تا کسی جه آب و روح بدنیا نأیه، نتأنه وارده خدا پادشاهی بیبه. ^۶ اونچی کی از انسانه خاکی بدنیا بآیه، انسانی یه و اونچی کی جه روح بدنیا بآیه، روحانی یه. ^۷ تعجب نوکون کی بوگفتم «باید از نو بدنیا بآید!» باد هر جای کی بخوآیه، حرکت کونه و اونه صدایه ایشنووی، اما ننی کی جه کویه آیه و به کویه شه. هطویی هر کسی کی جه روح بدنیا آیه."

^۹ نيقوديموس جه اون واورسه: "چنين چیزی چوطو ممکنه؟"

^{۱۰} عیسی جواب بده: "تو اسرائیله معلمی و ا چیزأنه درک نوکونی؟! ^{۱۱} آمین، آمین، تره گویم آمن جه اونچی کی دانیم، حرف زنییم و اونچی کی بیده ییم، شهادت دهیم، اما شومان آمی شهادته قبول نوکونید. ^{۱۲} وختی شیمی آمره درباره امور دنیوی حرف بزم، باور نوکودید، چوطو باور خوآیدی کون کی شیمی ره جه امور آسمانی بگم؟ ^{۱۳} هیچکس به آسمان بوجور نوشوداره، مگر اونکی جه آسمان بیجیر بوموداره، یعنی انسانه پسر. ^{۱۴} هوطو کی موسی ماره بیابانه میان آویزانه کوده، انسانه پسر هوطو باید آویزانه به، ^{۱۵} تا هر کسی کی به اون ایمان آور، حیاته ابدی پیدا کونه. ^{۱۶} چونکی خدا جهانه اونقدر محبت بوکوده کی خو ایدنه پسره فده، تا هر کی به اون ایمان باوره هلاکه نیبه، بلکی حیات ابدی پیدا کونه. ^{۱۷} چونکی خدا خو پسره اوسه نوکوده تا مردمه جهانه محکومه کونه، بلکی اوسه کوده تا توسط اون نجات پیدا کوند. ^{۱۸} هر کی به اون ایمان باوره، محکوم نیبه، اما هر کی به اون ایمان ناوره، از الآن محکوم بوسته، چونکی بنام خدا ایدنه پسر ایمان ناورده. ^{۱۹} و محکومیت در آنه کی نور به جهان بومو، اما مردم تاریکی یه بیشتر جه نور دوست داشتند، چونکی آشأنه اعمال بده. ^{۲۰} چونکی هر کی بدی یه بجا آور، جه نور نفرت داره و نوره ور نأیه، مبادا اونه کاران آشکار بیبه و رسوا بیبه. ^{۲۱} اما اونی کی راستی یه بجا آور، نوره ور آیه تا آشکار بیبه کی کارانه به یاریه خدا انجام بده داره.

یحیی آخرین شهادت در مورد عیسی

^{۲۲} جه آن پس عیسی و اونه شاگردان به نواحی روستایی یهودیه بوشود. اون چند روزی در اویه بیسه و مردمه تعلیم دیه. ^{۲۳} یحیایم در عینون، نزدیک سالیم، تعمید دیه، چونکی در اویه آب زیاد بو و مردم آمویده و تعمید گیتیده. ^{۲۴} آن جه قبل از آن بو کی یحیی زندان دکفه. ^{۲۵} ایدفعی بین یحیی شاگردان و اینه یهودی بحث بوبوسته در باره آداب پاک کون. ^{۲۶} پس

یحیی ور بوموده و اونه بوگفتد: "اوستاد، اونی کی تی آمره او طرف رود اُردن ایسه بو و تو بر اون شهادت بدایی، اَلآن خودش تعمید دهه و همه اونه ور شده."

^{۲۷} یحیی در جواب بوگفت: "هیچکی نتانه چیزی بدست باوره مگر اونکی جه آسمان به اون عطا بیبه. ^{۲۸} شومان خودتان شاهدید کی من بوگفتم کی من مسیح نی‌یم، بلکه پیشاپیشه اون اوسه بوستم. ^{۲۹} عروس داماده شینه، اما داماده ریفق کی کنار ایسه گوش کونه، و جه ایشنووستنه صدای داماد شادیه زیادی کونه. می شادیم هطویی به کمال برسه داره. ^{۳۰} اون باید بزرگتر بیبه و من باید کوچیکه‌بم. ^{۳۱} اون کی جه بوجور آیه، جه همه بزرگتره، اما اونی کی زمین ایسه، زمینی‌یه و جه چیزهای زمینی حرف زنه. اونی کی جه آسمان آیه، جه همه بزرگتره. ^{۳۲} اون بر اونچی کی بیده داره و بیشنووسته شهادت ده، اما هیچکی اونه شهادت قبول نوکونه. ^{۳۳} اونی کی شهادت قبول بوکونه، بر حقیقت خدا مُهر تأیید بزه داره. ^{۳۴} چونکی اونی کی خدا اوسه کوده، خدا کلامه بیان کونه، چونکی خدا روحه به اندازه مشخص به اون عطا نوکونه. ^{۳۵} پتر پسره محبت کونه و همه چیزه به اون ایسپره. ^{۳۶} اونی کی به پسر ایمان باوره حیات ابدی داره، اما اونی کی جه پسر اطاعت نوکونه، حیاته نخوآیه دئن، بلکه خدا غضب بر اون قرار خوآیه گیفتن."

۴

عیسی و زنه سامری

^۱ وختی عیسی بفامسته کی فریسیان بیشنووستد کی اون بیشتر جه یحیی پیرو داره و اوشانه تعمید دهه، ^۲ اگر چی عیسی شاگردان تعمید دهده، نه خودش، ^۳ یهودیه‌یه ترکه کوده و بوشو به سمته جلیل. ^۴ و بایستی جه سامره رده بوسته‌به. ^۵ پس به شهری جه سامره کی اونه نام سوخار بو، فارسه؛ نزدیک قطعه زمینی کی یعقوب خو پسر یوسفه فده بو. ^۶ یعقوبه چاه اویه نه‌بو و عیسی خسته جه سفر، چاه کنار بینیشت. تقریبن ساعت شیش روز بو.

^۷ در آ وخت زنی جه مردمانه سامره برای آب فکشان بومو. عیسی اونه بوگفت: "یه خورده آب مره فدن." ^۸ چونکی اونه شاگردان برای غذا فراهم کردن به شهر بوشوبود. ^۹ زن اونه بوگفت: "چوطو تو کی یهودی ایسی، جه من کی زنه سامری‌یم، آب خوآیی؟" چونکی یهودیان با سامریان هیچ معاشرتی ناشتده.

^{۱۰} عیسی در جواب بوگفت: "اگر دانستی خدا چقدر محبت دأره، دانستی کی چه کسی
جه تو آب خوائه، تو خودت جه اون خوائستی و تره آبه زنده عطا كوده!

^{۱۱} زن اونه بوگفت: "ای آقا، ودره نأری و چاهم عمیقه، پس آبه زنده‌یه جه کویه أوری؟
^{۱۲} آیا تو جه آمی پئر یعقوبم پیله‌تری کی آ چاهه آمره فده و خودش و اونه پسران و اونه
گله‌یان جه اون خوردده؟"

^{۱۳} عیسی بوگفت: "هر کسی جه آن آب بخوره، بازم تشنه به. ^{۱۴} اما هر کی از اون آبی
کی من خوائم اونه فدم بخوره، هرگز تشنه نخوائه بوستن. چونکی آبی کی فدم، در اون
چشمه‌یی به کی تا حیات ابدی جوشأنه!"

^{۱۵} اون زن بوگفت: "ای آقا، جه آن آب مره فدن تا ده تشنه نیم و برای آب فگیفتن به آبه
نیم."

^{۱۶} عیسی بوگفت: "بوشو تی مرده دخوان و واگرد."

^{۱۷} زن جواب بده: "مرد نأرم."

عیسی بوگفت: "راست گویی کی مرد نأری. ^{۱۸} چونکی پنج‌تا مرد داشتی و اونی‌یم کی
الآن داری تی مرد نی‌یه. اونچی کی بوگفتی راسته!"

^{۱۹} زن بوگفت: "ای آقا، دینم کی تو نبی‌یی! ^{۲۰} آمی پئران آ کوهه میان پرستش كودده، اما
شومان گوییدی جایی کی باید در اویره پرستش كودن، اورشلیمه."

^{۲۱} عیسی بوگفت: "ای زن، باور بوکون زمانی خوائه فأرسه کی پئره نه در آن کوه
پرستش خوائیدی كودن، نه در اورشلیم. ^{۲۲} شومان اونچی‌یه کی نشناسید پرستش كونید، اما
آمن اونچی‌یه کی شناسیم پرستش كونیم، چونکی نجات یهوده قومه وسین فراهم به. ^{۲۳} اما
زمانی فأرسه کی الآنم فأرسه دأره کی پرستش كندگان حقیقی، پئره در روح و در راستی
پرستش خوائیده كودن، چونکی پئر در جستجوی آ جور پرستش كندگان. ^{۲۴} خدا روحه و
پرستش كندگان باید اونه در روح و در راستی پرستش بوکوند."

^{۲۵} زن بوگفت: "دأنم کی مسیح (کی اونه معنی "مسح بوبوسته"یه) خوائه آمون. وختی
اون بآیه، همه چیزه آمیره خوائه گوفتن."

^{۲۶} عیسی اونه بوگفت: "من کی تی آمره حرف زه‌أندرَم، همونم."

^{۲۷} او لحظه عیسی شاگردان جه راه فأرسد و جه آنکی اون ایته زنه آمره حرف زه‌أندبو،
در تعجب بود. اما هیچکی وانورسه‌یه کی چی خوائی؟ یا چره اونه آمره حرف زنی؟ ^{۲۸}

اونوخت زن خو کوزه به جا بنه و به شهر بوشو و مردمه بوگفت: ^{۲۹} "بأیید مردی به بیدینید کی هر چیزی کی تا الآن بوکوده بوم، مره بوگفت. آیا امکان نره اون مسیح بیبه؟!"

^{۳۰} پس اوشان جه شهر بیرون بومود و عیسی دونبالسر بوشود.

^{۳۱} اما بین، شاگردان جه اون خواهش بوکودد و بوگفتند: "اوستاد چیزی بخورا!"

^{۳۲} اما عیسی اوشانه بوگفت: "من خوراکی برای خوردن دارم کی شومان جه اون چیزی

نینیدی."

^{۳۳} شاگردان همدیگره بوگفتند: "مگر کسی اونه ره خوراک بأورده؟"

^{۳۴} عیسی اوشانه بوگفت: "می خوراک انه کی اراده به می اوسه کودیه بجا باورم و اونه

کاره به کمال فأرسنم. ^{۳۵} آیا ا حرف نیشنووسته اید کی «چهار ماه بیشتر به موقع درو نمأنسته»

اما من شمره گویم، شیمی چومانه واکونید و بیدینید کی چوطو الآن مزراع آماده دروید. ^{۳۶} الآن

کسی کی درو کونه، خو مزده فگیره و حاصلی برای حیات ابدی بدست آورده، تا کسی کی

بکاشته و کسی کی درو بوکوده، با هم شاد بید. ^{۳۷} در آیه ا گفته درسته کی «اینفر کاره و دیگری

درو کونه». ^{۳۸} من شمره اوسه کودم تا محصولی به درو بوکونید کی شیمی دسترنج نی به.

دیگران سخت کار بوکودد و شومان اوشانه دسترنجه برداشت کونید."

^{۳۹} پس بدونباله شهادته اون زنی کی بوگفته بو، هر اونچی کی تا الآن بوکوده بوم، مره

بوگفت، خیلی جه سامریانه ساکن اون شهر به عیسی ایمان بأوردد. ^{۴۰} وختی کی اون سامریان

عیسی ور بوموده، جه عیسی بخواستده کی اوشانه ور بیسه. پس دو روز او به بیسه. ^{۴۱} و

خیلی ینم بخاطر ایشنووستنه اونه حرفان ایمان بأوردد. ^{۴۲} اوشان اون زنه بوگفتند: "تنها ده بخاطر

تی حرفان ایمان ناوردیم، چونکی امن خودمان اونه حرفانه بیشنووستیم و دانیم کی حقیقتاً ا

مرد نجات دهنده دنیایه.

عیسی در جلیل

^{۴۳} بعد از اون دو روز، عیسی جه او به به جلیل بوشو. ^{۴۴} چونکی خودش بوگفته بو کی

نبی به در خودشه محل احترام نند ^{۴۵} وختی به جلیل فأرسه، جلیلیان اونه به گرمی قبول

بوکودد، چونکی اوشان بخاطر عید به اورشلیم بوشو بود و اونچی کی عیسی در او به انجام

بده بو، بیده بود.

شفای ایته دربارہ پسر

^{۴۶} جه آن پس عیسی دوباره به قانایه جلیل بوشو، اویه کی آبه تبدیل به شراب بوکوده بو. در اویه ایته جه درباریان ایسه بو کی پسری مریض در کفرناحوم داشته. ^{۴۷} وختی بیشنووسته کی عیسی جه یهودیّه به جلیل بوموداره، به پیشواز بوشو و خواهش بوکوده کی بایه اونه پسره کی در حال مرگه، شفا بده.

^{۴۸} عیسی اونه بوگفت: "تا معجزات و چیزهای عجیب نیدینید، ایمان نأورید!"

^{۴۹} اون مردی بوگفت: "قبل از اونکی می زای بیمیره، بیأ."

^{۵۰} عیسی اونه بوگفت: "بوشو، تی پسر زنده مأنه."

اون مرد عیسی کلامه قبول بوکود و براه دکفت. ^{۵۱} هنوز راهه میان ایسه بو کی اونه خدمتکاران بوموده و بوگفتند: "تی پسر زنده و سالمه." ^{۵۲} جه اوشان واورسه: "چی ساعتی اون شفا پیدا کوده؟"

بوگفتند: "دیروز ساعت هفت روز تب، اونه وله کوده"

^{۵۳} اونوخت پتر بفامسته کی آن همون ساعتی ایسه کی عیسی اونه بوگفته بو، تی پسر زنده مأنه. پس خودش و تمام خانواده ایمان بأوردد. ^{۵۴} آن دوّمین معجزه‌یی بو کی عیسی جه یهودیّه به جلیل بومو، نشان بده.

۵

شفای مرد علیل

^۱ بعد از مدتی عیسی برای ایته جه یهودیانه عید به اورشلیم بوشو. ^۲ اورشلیمه میان، دروازه گوسفنده کنار حوضی نهه کی به زبان یهودی اونه «بیت حسدا» گویده و پنج تا سگوی سر پوشیده داره. ^۳ در اویه خیلی جه علیلان، مثل کوران، شلان و مفلوجان خوفنده، منتظر آن بوده کی آب حرکت بوکونه. ^۴ چونکی خداونده فرشته در زمان بخصوصی حوضه میانی نزول کوده و آبره به حرکت آورده. اولین نفری که بعداز به حرکت آمونه آب وارد اون بوسته، جه هر مرضی که به اون دوچار بو، شفا پیدا کوده.

^۵ او ميانى مردى ايسه بو كى سى و هشت سال زمينگير بو. ^۶ وختى عيسى اونه در اويه بیده كى خوفته، بفامسته كى خيلى وخته به آ حال دچاره. جه اون واورسه: "آيا خوآيى كى تى سلامتیه بدست بأورى؟"

^۷ مرد عليل بوگفت: "كسى يه نارم كى وختى آب به حركت آيه، مره به درون حوض بوبوره. تا خودمه به اويه فارسنم، كسى ديگه يى پيشتر جه من داخله بوسته."

^۸ عيسى اونه بوگفت: "ويريز، تى جايه جمعه كن و راه بوشو."

^۹ اون مرد در اون لحظه خو سلامتیه بدست بأورد و خو جايه جمعه كود و شروع بوكود به راه شوئون. اون روز شبات بو. ^{۱۰} پس يهوديان اون مردى كى شفا پيدا كوده بو، بوگفتد: "امروز روزشباته و تره جايز نيه كى تى جايه جمعه كونى."

^{۱۱} اون جواب بده: "اونى كى مره شفا بده مره بوگفت: «تى جايه جمعه كن و راه بوشو.»"

^{۱۲} جه اون واورسد: "اونى كى تره بوگفت: «تى جايه جمعه كن و راه بوشو»، كى بو؟"

^{۱۳} اما اون مردى كى شفا پيدا كوده بو، نسته كى اون كى ايسه، چونكى عيسى در اون جمعيتنه درون ناپديد بوسته بو.

^{۱۴} مدتی بعد عيسى اونه معبده ميان پيدا كود و اونه بوگفت: "الآن كى تى سلامتیه پيدا كوده يى، ده گونا نوكون تا جه اون بدتر دچاره نيبي."

^{۱۵} اون مرد بوشو به يهوديان بوگفته: "اونى كى مره شفا بده، عيسايه!"

^{۱۶} به آ دليل بو كى يهوديان عيسايه آزار دنده، چونكى در روز شبات دست به آجور كاران زيه. ^{۱۷} عيسى جواب آن بو كى "مى پتر هنوز كار كونه، منم كار كونم." ^{۱۸} به آ خاطر يهوديان پيشتر جه پيشتر خوآستده كى اونه بوكوشد، چونكى نه تنها روز شباته ايشكنه يه، بلكى خدايه خو پتر دانسته و خودشه خدا امره ايتنه دانسته.

قدرت و اقتدار خدا پسر

^{۱۹} عيسى جواب بده: "آمين، آمين، شمره گويم كى پسر جه خودش هيچ كارى نتانه بوكونه مگر اون كارايى كى پتر انجام دهه، بيدينه. چونكى هر چى كى پتر كونه، پسر كونه. ^{۲۰} چونكى پتر پسره دوست دأره و هر كارى كى كونه، اونه نشان دهه و كارهايى جه آن بزرگترم نشان خوآيه دنن تا شومان تعجب بوكونيد. ^{۲۱} چونكى هوطو كى پتر مُرده يه و ويريزنه و اوشانه حيات بخشه، پسر به هر كسى كى بخوآيه، زندگى بخشه. ^{۲۲} پتر كسى يه داورى نوكونه، بلكى

همه تأنه داوری به پسر بیسپرده. ^{۲۳} تا همه پسره احترام بند، هوطو کی پیره احترام نههد. چونکی اگر کسی پسره احترام ننه، به پتری کی اونه اوسه کوده دأره، احترام ننه دأره. ^{۲۴} آمین، آمین، شمره گویم هر کی می کلامه گوش بده و به می اوسه کوده ایمان بأوره، حیاته ابدی دأره و به داوری نایه، بلکی جه مرگ به حیات انتقال پیدا کونه. ^{۲۵} آمین، آمین، شمره گویم، زمانی فارسه، چونکی مثل آلان مُردهین خدا پسره صدایه خوآیده ایشنووستن وهر کی کی گوش دهه، زنده خوآیه بوستن. ^{۲۶} چونکی هوطو کی پتر در خودش حیات دأره، خو پسریم عطا بوکوده کی در خودش حیات بدأره. ^{۲۷} و به اون ا قدرته ببخشه دأره کی داورییم بوکونه، چونکی انسانه پسره. ^{۲۸} جه ا حرفان تعجب نوکونید، چونکی زمانی فارسه کی همه اوشانی کی قبر میان ایسهده، اونه صدایه خوآیده ایشنووستن و بیرون خوآیده آمون. ^{۲۹} اوشانی کی خوبی بوکوده بود، برای قیامتی به کی زندگی ابدی دأره، اوشانی کی بدی بوکوده بود برای قیامتی به کی مکافات خو دونبال دأره. ^{۳۰} من جه خودم هیچ کاری نتانم بوکونم، بلکی جه اونچی کی ایشنووم، داوری کونم، و می داوری عادلانه به، چونکی بدونبال انجام می خوآستهین نییم، بلکی خوآیم می اوسه کوده خوآستهینه انجام بدم.

عیسی شهود

^{۳۱} اگر خودم برای خودم شهود بیم، می شهادت مورده قبول نی به. ^{۳۲} اما کسی دیگه یی ایسه کی می ره شهادت دهه و دانم کی اونه شهادت در مورد من راسته. ^{۳۳} البته شومان کسانیه یحیی ور اوسه کودید و اون بر حقیقت شهادت بده. ^{۳۴} نه بخاطر آنکی من انسانه شهادت قبول بوکونم، بلکی ا حرفانه زلم تا نجات پیدا کونید. ^{۳۵} اون چراغی بو روشن و گرم و شومان خوآستیدی کی زمانی در اون خوش ببید. ^{۳۶} اما من شهادتی محکمر جه شهادته یحیی دارم، چونکی کارهایی کی پتر مره بیسپرده به کمال برسانم، یعنی ا کارانه کی کونم می ره شهادت دهه کی مره پتر اوسه کوده. ^{۳۷} همون پتری کی مره اوسه کوده دأره، خودش بر من شهادت ده. شومان هرگز اونه صدایه نیشنووسته دآرید و اونه روی نیده دآریدی. ^{۳۸} اونه کلام در شومان ساکن نیبه. چونکی اونه اوسه بوسته به ایمان نآرید. ^{۳۹} کیتابه مقدسه بدقت خوآیدی، چونکی فکر کونیدی توسط اون حیات ابدی دآریدی، در حالی کی همه اونه کیتابان بر من شهادت دهه. ^{۴۰} اما نخوآید می ور بآید تا حیات پیدا کونید.

۴۱ جلاله جه انسانان قبول نوکونم. ۴۲ اما شمره خوب شناسم کی خدا محبت شیمی دیله درون نأریدی. ۴۳ من بنام می پتر بومودأرم، اما شومان مره قبول نوکونید. اما اگر کسی دیگه یی بنام خودش بآیه، شومان اونه قبول خوآییدی كودن. ۴۴ چوطو تآنیدی ایمان باورید، در حالی کی همدیگره جلال دهیدی. اما بدونباله جلالی کی جه خدای یکتا بیبه، نیایدی؟ ۴۵ فکر نوکونید کی منم کی پتره کنار شمره متهم خوآیم كودن. شیمی متهم کننده موسایه، همونی کی شومان به اون امید دبستهاید. ۴۶ چونکی اگر موسایه قبول دأشتیدی، مرَم قبول كودیدی، چونکی اون درباره من بینویشته دأره. ۴۷ اما اگر اونه نیویشته یانه باور نأرید، چوطو می حرفانه قبول خوآییدی كودن.

۶

تکثیر پنج نان و دو ماهی

۱ مدتی بعد، عیسی به او طرفه دریاچه جلیل کی همون دریاچه طبریه یه، بوشو. ۲ گروه زیادی به دنبال اون روانه بوستد، چونکی معجزه یی کی با شفایه بیماران انجام بده بو، بیده بود. ۳ پس عیسی تپه جور بوشو و خو شاگردانه آمره او یه بینیشت. ۴ عید پسحه یهود نزدیک بو. ۵ وختی عیسی نیگاه بوکود و بیده کی گروه زیادی اونه طرف آموندرد، فیلیپسه بوگفت: "جه کویه نان بهنیم تا آشان بخورد؟"

۶ عیسی خوآسته اونه آزمایش بوکونه. ا حرفه بزه، چونکی خودش بهتر دانسته کی چی خوآیه كودن. ۷ فیلیپس جواب بده: "دیویست دینار نانم اوشانه کفاف نوکونه، حتی اگر هر کدامه اوشان یه خورده نان بخورد."

۸ ایته دیگه جه شاگردان به نام آندریاس کی شمعون پطرس برار بو، بوگفت: ۹ "ایته پسر زای ایسه کی پنج نان جو و دوتا ماهی دأره، اما آن چوطو آ گروهه کفایت کونه؟" ۱۰ عیسی بوگفت: "مردمه بینشأنید."

او یه سبزه زیاد بو. پس اوشان کی فقط نزدیک پنج هزارتا مرد بوده، بینشئتد. ۱۱ اونوخت عیسی نانه فگیفت و بعد از شکرگزاری بین اوشانی کی نیشته بود، تقسیم بوکود. و ماهی ینه به اندازه یی کی خوآسته، اوشانه فده. ۱۲ وختی سر بوستد، شاگردانه بوگفت: "نانه خورده ینه جمعه کونید تا چیزی به هدر نیشه."

۱۳ پس اوشان جَمعه کودد و از باقی مانده‌یه اون پنج نان جو کی جماعت بخورده‌بود، دوازده تا سبد پور بوسته!

۱۴ مردم با دین ا معجزه کی جه عیسی ظاهر بوسته بو، بوگفتند: "حقیقتاً کی اون همون پیامبری ایسه کی بایستی به جهان بوموبه." ۱۵ عیسی وختی بفامسته کی اوشان تصمیم دأرده اونه بزور پادشاه بوکوند، اویه‌یه ترکه کوده و ایبار دیگه تنهایی به کوه بوشو.

عیسی راه شوئون آب رو

۱۶ غروب وخت اونه شاگردان به سمت دریاچه بوموده. ۱۷ کرجی‌یه سواره بوستد و به او طرفه دریاچه، به طرف کفرناحوم روانه بوستد. هوا تاریک بوسته بو، اما عیسی هنوز اوشانه امره نوبو. ۱۸ اما دریاچه بخاطر هاده سخته وزشه وسین به تلاطم بومو. ۱۹ چونکی به اندازه پنج یا شیش کیلومتر پارو بزه بود، عیسیه بیدده کی آبه رو راه شوئون دأره و کرجی‌یه نزدیکه بوستن دأره. پس هراسانه بوستد. ۲۰ اما عیسی اوشانه بوگفت: "منم، نوه‌ترسانید!" ۲۱ اونوخت خوآستده اونه سواره کرجی بوکوند کی کرجی او لحظه میانی به جایی کی عازم بو، فارسه.

نان حیات، عیسی

۲۲ روز بعد جماعتی کی او طرفه دریاچه جه بیسه بود، بفامسته کی بجز ایته کرجی، کرجیه دیگه‌یی در اویه ننه بو و دانسته کی عیسی خو شاگردانه امره اونه سواره نوبوسته‌بو، بلکی شاگردان تنهایی بوشوبود. ۲۳ اونوخت کرجی‌ینه دیگه‌یی جه طبریه بومود و نزدیکه جایی فارسد کی اوشان بعد از شکرگزاریه خدا نان بوخورده بود. ۲۴ وختی مردم بفامستد کی نه عیسی اویه ایسه و نه اونه شاگردان، اون کرجی‌ینه سوار بوستد و به دنبال عیسی به کفرناحوم بوشود. ۲۵ وختی اونه او طرفه دریاچه پیدا کودد، اونه بوگفتند: "ای اوستاد، کی آیه بومویی؟!"

۲۶ عیسی جواب بده: "آمین، آمین، شمره گویم، می دنبال گردیدی نه به دلیل معجزاتی کی بیددی، بلکی بخاطر اون نانی کی بوخوردیدی و سر بوستید. ۲۷ کار بوکونید اما نه بخاطر خوراک فانی، بلکی برایه خوراکی کی تا حیات آبدی باقیه؛ خوراکی کی انسانه پسر شمره خوآیه فده، چونکی اونه آمی پتر خدا مَهر بزه دأره."

۲۸ اونوخت جه اون واورسد: "چی بوکونیم تا کارهای خوب خدایه انجام بدیم؟"

۲۹ عیسی در جواب بوگفت: "کار خوبه خدا اونه کی اونه اوسه بوسته‌یه ایمان بأورید."

^{۳۰} بوگفتد: "چی معجزه‌یی امره نیشان دهی تا با اونه دئن به تو ایمان بأوریم؟ چی کونی؟"
^{۳۱} امی پٲرن در بیابان نان بخوردد هوطو کی بینویشته نهه «اون جه آسمان اوشأنه نان فده تا بخوردد»

^{۳۲} عیسی در جواب بوگفت: "آمین، آمین، شمره گویم، موسی نوبو کی جه آسمان اون نانه شمره فده، بلکی می پٲره کی نان حقیقی‌یه شمره فده. ^{۳۳} چونکی خدا نان اونه کی جه آسمان نازل به و به جهان حیات بخشه."

^{۳۴} پس بوگفتد: "آ نانه برای همیشه امره فدن."

^{۳۵} عیسی اوشأنه بوگفت: "من نان حیاتم، هر کی می ور بایه، هرگز سره نیبه و هر کی مره ایمان بأوره، هرگز تشنه نیبه. ^{۳۶} ولی هوطو کی شمره بوگفتم، هرچند کی مره بیده دآرید، اما ایمان نآورید. ^{۳۷} هر چیزی کی پٲر مره بخشه، می ور آیه و هر کی می ور بایه، هیچوخت اونه جه من دوره نوکونم. ^{۳۸} چونکی جه آسمان بیجیر نموم کی طبقه می خواسته عمل بوکونم، بلکی بومو دآرم تا می اوسه کوده خواسته‌یه به انجام فآرسنم. ^{۳۹} و می اوسه کوده خواسته آنه کی، کسانی‌یه کی اون مره ببخشه دآره، هیچکدامه جه دست ندم، بلکی اوشأنه در روز آخر ویریزآنم. ^{۴۰} چونکی می پٲره خواسته آنه کی هر کسی کی پسره فندره و به اون ایمان آوره، جه حیات ابدی برخوردار به و من اونه در روز آخر خوآیم ویریزآنم."

^{۴۱} اونوخت یهودیان درباره اون شروع به همهمه بوکودد، چونکی بوگفته بو "من اون نام کی جه آسمان نازل بوسته." ^{۴۲} گفته: "مگر آ مرد عیسی، یوسفه پسر نی‌یه کی اونه پٲر و ماره آمن شناسیم؟ پس چوطو گویه کی جه آسمان نازله بوسته؟!"

^{۴۳} عیسی در جواب بوگفت: "همدیگره امره همهمه نوکونید! ^{۴۴} هیچکس نتأنه می ور بایه مگر اونکی پٲری کی مره اوسه کوده، اونه جذب بوکونه. من اونه در روز آخر خوآیم ویریزآنم. ^{۴۵} پیامبران نوشته میان بومودآره کی همه جه خدا تعلیم خوآیده گیفتن. پس هر کی جه خدا بیشنوه و جه اون تعلیم بیگیره، می ور آیه. ^{۴۶} نه آنکی کسی پٲره بیده دآره، مگر اون کسی کی جه خدایه؛ اون پٲره بیده دآره. ^{۴۷} آمین، آمین، شمره گویم کی، هر کی ایمان دآره، جه حیات ابدی برخورداره. ^{۴۸} من نان حیاتم. ^{۴۹} شیمی پٲرن در بیابان نان بخوردد، ولی با اون همه بمردد. ^{۵۰} اما نانی کی جه آسمان نازل به، جوری‌یه کی هر کی جه اونه بخوره، نخوآیه مردن. ^{۵۱} اون نانه زنده منم کی جه آسمان نازل بوست. هر کی آ نانه بخوره، تا ابد زنده خوآیه مأنستن. نانی کی من برای حیات جهان بخشم، می بدنه."

۵۲ پس بحث سختی بين يهوديان بوجود بومو کی آ مرد چطو خو بدنه آمره خوابه فدن تا بخوريم؟"

۵۳ عیسی اوشانه بوگفت: "آمین، آمین، شمره گویم کی تا انسانه پسره بدنه نخورید و اونه خونه نوشید، در خودتان حیات نآرید. ۵۴ هر کی می بدنه خوره و می خونه بنوشه، حیات ابدی دآره و من در روز آخر اونه خوابیم ویریزآنن. ۵۵ چونکی می بدن خوراکه حقیقی و می خون نوشیدنی یه حقیقی یه. ۵۶ کسی کی می بدنه خوره و می خونه نوشه می میان ساکنه به و منم اونه میان. ۵۷ هوطو کی پیره زنده مَره اوسه کوده و منم بخاطره می پیر زنده یم، اونی کی مَره خوره، بخاطر من زنده خوابه بوستن. ۵۸ آن نانی کی جه آسمان نازل بوست، نه مثل اونچی کی شیمی پیرن خوردده و با اون حال بمردد، بلکی هر کی جه آنان بخوره، زنده خوابه بوستن."

۵۹ عیسی آ حرفانه زمانی بوگفت کی کفرناحومه کنیسه میان تعلیم دیه.

پترسه اعتراف

۶۰ خیلی جه اونه شاگردان با ایشنووستنه اونه حرفان بوگفتند: "آ تعلیم سخته، کی تانه اونه قبول بوکونه؟"

۶۱ عیسی دانسته جه آنکی اونه شاگردان درباره اونه حرفان هممه کودن دآرد. اوشانه بوگفت: "آیا آن باعث شیمی لغزش به؟ ۶۲ پس اگر انسانه پسره بیدینید کی خو اولی جا صعود کونه، چی خوابید کودن؟ ۶۳ روحه کی زنده کونه، جسم فایده یی نآره. حرفهایی کی من شمره زنم، روح و حیاته. ۶۴ اما بعضی جه شومان ایسده کی ایمان نآورد."

چونکی عیسی جه اول دانسته کی چی کسانی ایمان آورد و کی یه کی اونه تسلیمه دشمن خوابه کودن. ۶۵ جه آن پس بوگفت: "به آ خاطر شمره گویم کی هیچکس نتانه می ور بآیه، مگر اونکی جه پیره طرف به اون عطا بو بوسته به."

۶۶ در آ زمان خیلی جه شاگردان و اگردستد و ده اونه همراهی نوکودد. ۶۷ پس عیسی اون دوازه نفره بوگفت: "آیا شومانم خوابیدی بیشید؟"

۶۸ شمعون پترس جواب بده: "ای آقا، کی ور بیشیم؟ ۶۹ آمن ایمان بأورده یم و دانیم کی تو اون خدا قَدوسی."

۷۰ عيسى اوشانه جواب بده: "مگر شومان دوازده نفره من انتخاب نوکودم؟ با حال ايتيه جه شومان ايتيه ايليسه."

۷۱ اون به يهودا، شمعونه اسخريوطى پسر، اشاره كوده، چونكى ايتيه جه اون دوازده نفر بو كى بعد از مُدّتى عيسايه به دشمن تحويل ديه.

۷

عيسى به عيد خيمه ين شوئون دأره

۱ جه اون پس عيسى جليل ميان گردسته، چونكى نحوآسته يهوديه به ميان بيسه، چونكى يهوديان به دنبال اونه كشتن بود. ۲ وختى عيد خيمه ين كى ايتيه جه اعياد يهود بو، نزديكه بوست، ۳ عيسى برارن اونه بوگفتد: "آيه ترکه كون و به يهوديه بوشو، تا تى پيروان كارهايى كى كونى، بيدند. ۴ چونكى هر كى خواهيه شناخته بيبه، خلوتى كار نوكونه. تو كى اكارانه كونى، به جهان نشان بدن."

۵ چونكى حتى اونه برارنم به اون ايمان ناورده بود. پس عيسى اوشانه بوگفت: "هنوز مى وخت فانرسه دأره، اما شيمى ره هر وختى مناسبه. ۷ جهان نتانه شيمى جه متنفر بيبه، اما جه من نفرت دأره، چونكى من شهادت دهم كى اونه كاران بده. ۸ شومان خودتان بيشيد به عيد. من فعلا به ا عيد نايم، چونكى مى وخت هنوز فانرسه دأره."

۹ انه بوگفت و جليله ميان بيسه. ۱۰ اما بعد از اونكى اونه برارن به عيد بوشوده، خودشم بوشو، اما نه آشكارا بلكى مخفيانه. ۱۱ پس يهوديان، عيده موقع اونه دنبال بوده و واورسده: "اون مرد كويه ايسه؟" ۱۲ درباريه اون مردمه ميان همهمه زياد بو. بعضى ين گفتمد: "نه، بلكى مردمه گمراهه كونه." ۱۳ چون جه يهوديان ترسيده، هيچكس درباريه اون آشكارا حرف نزيه.

منشاء تعاليم عيسى

۱۴ اما وختى كى عيد نصفه بوسته بو، عيسى به معبده صحن بومو و شروع به تعليم بوکود. ۱۵ يهوديان تعجب بوکودد و واورسد: "آ مرد كى درسه الهى نحوآنده، چطو تانه آقدر معلومات بدأره؟"

^{۱۶} عیسی در اوشانہ جواب بوگفت: "می تعالیم جہ من نی یہ، بلکی جہ اونہ کی مرہ اوسہ کودہ. ^{۱۷} اگر کسی براستی بخوایہ کی اونہ ارادہ بہ راستی انجام بدہ، خوایہ فأمستن کی ا تعالیم جہ خدایہ یا آنکی من جہ خودم گویم. ^{۱۸} اونی کی جہ خودش گویہ، بدونبال آنہ کی خودشہ جلال دہ، اما اونی کی خوایہ خو اوسہ کودہ یہ جلال بدہ، راست گویہ واونہ میانی ہیچ ناراستی یی ننه. ^{۱۹} آیا موسی شمرہ شریعت فأنده؟ اما ہیچکدام جہ شومان بہ اون عمل نوکونہ. پس چرہ در ا فکرانید کی مرہ بوکوشید...؟"

^{۲۰} مردم جواب بدد: "ترہ دیو بزہ دأرہ، کی یہ کی بدونبال کوشتن تو بیبہ؟"

عیسی در جواب اوشان بوگفت: "من ایتہ معجزہ بوکودم و شومان ہمہ تا جہ اون مات بوستید. ^{۲۲} موسی حکم ختنہ شمرہ فدہ؛ البتہ آن نہ جہ موسی طرف بو، بلکی جہ قومہ پئرنہ طرف بو! و طبق ا حکم شومان شیمی پسرانہ در روز شبات ختنہ کونید. ^{۲۳} پس اگر انسان در روز شبات ختنہ بیبہ تا موسی شریعت نیشکفہ، چرہ عصبانی بیدی جہ آنکی تمام بدن انسانی یہ در روز شبات سلامتی بیخشم؟ ^{۲۴} سرسری داوری نوکونید، بلکی بہ حق داوری بوکونید.

مردمہ عکس العمل نسبت بہ عیسی حرفان

^{۲۵} پس بعضی جہ اورشلمی یان بوگفتند: "آیا آن اونی نی یہ کی تصمیم دأردہ اونہ بوکوشد؟ ^{۲۶} بیدینید چوطو آشکارا حرف زنہ و اونہ ہیچی نوگوید! آیا امکان دأرہ کی پیشوایان قومہ حقیقتہ بفامستد کی اون همون مسیحہ؟! آمن دانیم کی ا مرد جہ کویہ بومو دأرہ، در حالی کی مسیح ظہور بوکونہ، کسی نخوایہ دانستن کی جہ کویہ بومو دأرہ."

^{۲۸} اونوخت عیسی موقع تعلیم معبدہ میانی با صدای بلند بوگفت: "مرہ شناسیدی و دانیدی کی جہ کویہ شینم، اما من جہ می ور نمودأرم، اونی کی مرہ اوسہ کودہ دأرہ، حقہ و شومان اونہ شناسیدی. ^{۲۹} اما من اونہ شناسم، چونکی من جہ اونم و اون مرہ اوسہ کودہ دأرہ." ^{۳۰} پس خواستدہ کی اونہ گرفتار کوند، اما ہیچکی اونہ دست دراز نوکود، چونکی اونہ وخت فأنرسہ بو. ^{۳۱} با ا حال خیلی جہ مردم بہ اون ایمان بأوردد. اوشان گفندہ کی "آیا وختی مسیح بایہ، جہ ا مرد بیشتر معجزہ خوایہ کودن؟"

^{۳۲} اما بہ گوش فریسیان فأنرسہ کی مردم دربارہ اون آجور ہمہمہ کوندہ، پس سران کاهن و فریسیان، قراولان معبدہ اوسہ کودد تا اونہ گرفتارہ کوند. ^{۳۳} اونوخت عیسی بوگفت: "زمان

کمی شیمی آمره ایسم، جه آن پس می اوسه کوده ور شم. ^{۳۴} می دنبال خوآییدی گشتن، اما نتأید پیدا کودن، و جایی کی من ایسم، شومان نتأید بآید.

^{۳۵} پس یهودیان همدیگره گفته کی: "آ مرد کویه خوآیه بیشه کی آمن نتأیم اونه پیدا کونیم؟ آیا خوآیه بیشه یهودیانه آواره ور کی یونانیانه میان ایسد و یونانیانه تعلیم بده؟" ^{۳۶} اونه منظور چی بو کی بوگفت «می دنبال خوآییدی گشتن، اما نتأید پیدا کودن، و جایی کی من ایسم، شومان نتأید بآید؟!»

عیسی حرفان در آخرین روز عید

^{۳۷} روز آخر که پيله روز عید بو، عیسی بیسه و با صدای بلند فریاد بزه: "هر کی تشنه‌یه، می ور بآیه و بنوشه." ^{۳۸} هر کی مره ایمان باوره، هوطو کی کیتاب گویه، جه اون وجود چشمه‌هایه آب زنده جاری به.

^{۳۹} آ حرفه درباریه روح بوگفت کی کسانی کی به اون ایمان آورد، اونه خوآیده دأشتن. چونکی روح هنوز عطا نوبسته بو، برای اونکی عیسی هنوز جلال پیدا نوکوده بو.

اختلاف بین مردم درباریه عیسی

^{۴۰} بعضی جه جماعت با ایشنووستن آ حرفان گفته کی، "حقیقتاً کی آ مرد همون پیامبره موعوده." ^{۴۱} دیگران گفته کی، "اون مسیحه!" اما گروهی دیگر واورسده: "مگر مسیح جه جلیل ظهور کونه؟" ^{۴۲} مگر کیتاب نگفته دأره کی مسیح جه نسله داود خوآیه بوستن و جه بیت‌الحم، دهکده‌یی کی داود در اون زندگی کوده، ظهور خوآیه کودن؟! ^{۴۳} پس در مورد عیسی مردم میانی اختلاف دکفت. ^{۴۴} تعدادی خوآسته کی اونه گرفتار کند، اما هیچکی به اون دست درازی نوکود.

بی ایمانی رهبرانه دین

^{۴۵} پس قراولان معبد و آگردستد به سران کاهنان و فریسیان ور. اوشان، جه اوشان واورسد: "چره اونه نأوردید؟"

^{۴۶} قراولان جواب بدد: "تا الآن مثله آ مرد کسی حرف نزه دأره."

۴۷ پس فریسیان بوگفتند: "مگر شومأنم فریب بخوردید. ۴۸ آیا جه پیشوایان یا فریسیان کسی ایسه کی به اون ایمان بأورده به؟! ۴۹ البته کی نه! اما آ مردمه عادی کی چیزی جه شریعت نند، ملعوند.

۵۰ نیقودیموس کی پیشتر عیسی ور بوشوبو و وابسته جه اوشأن بو، بوگفت: ۵۱ آیا آمی شریعت کسی یه محکوم کونه، بدون آنکی اول حرفی جه اون بیسنوو و بدأنه کی چی بوکوده؟! "

۵۲ در جواب بوگفتند: "مگر تونم جلیلی یی؟ تحقیق بوکون و بیدین کی هیچ پیامبری جه جلیل وینریزه! "

۵۳ جه آن پس هر کی خودشه خانه بوشو.

۸

۱ اما عیسی بوشو به کوه زیتون.

بخشش زنه زناکار

۲ سحر وخت عیسی بازم به معبده صحن بومو. در اویه مردم همه دور جمعه بوسته بود و اون بینشته و اوشأنه تعلیم بده. ۳ در آ وخت علمایه دین و فریسیان، زنی یه کی در حینه زنا بیگفته بود، بأوردد و اونه مردمه میان بدأشتند. ۴ عیسایه بوگفتند: "اوستاد، آ زن در حین زنا گرفتاره بوست. ۵ موسی در شریعت امره حکم بوکوده کی آجور زناکان سنگسار ببد. اما تو چی گویی؟ "

۶ آنه بوگفتند تا اونه آزمایش بوکوند و دلیلی برای اونه محکوم کون بدارد. اما عیسی خو سره بیجیر تاوده و خو آنگوشت امره زمین رو نیویشته. ۷ اما چونکی اوشأن بازم جه اون سوال کودده، عیسی خو سره راست کوده و اوشأنه بوگفت: "جه شیمی میانی هر کسی کی گونایی ناره، اولین سنگه به اون بزنه. "

۸ بازم خو سره بیجیر تاوده و زمین رو نیویشته. ۹ با ایشنووستن آ حرف اوشأن ایته - ایته جه بزرگان شروع بوکودد و اویه یه ترکه کودد و عیسی اویه اون زنه امره تنها بیسه. ۱۰ اونوخت خو سره بلند کوده و اونه بوگفت: "ای زن، اشان کویه ایسد؟ هیچکس تره محکوم نوکود؟ "

۱۱ جواب بده: "هیچکس ای آقا!"

عیسی اونه بوگفت: "مَم تره محکوم نوکونم. بوشو و ده گونا نوکون."

اعتبار عیسی شهادت

۱۲ جه آن پس عیسی ایبار دیگر مردمه آمره حرف بزه و بفرماست: "من نور جهانم، هر کی جه من پیروی بوکونه، هرگز تاریکی میان راه نَخوایه شوئون، بلکه جه نور زندگی برخوردار خوایه بوستن."

۱۳ پس فریسیان اونه بوگفتند: "تو خودت، خودته ره شهادت دهی، پس تی شهادته نیشه قبول کودن."

۱۴ عیسی در جواب اوشان بوگفت: "هر چند کی من خودم، خودم ره شهادت دهم، ولی می شهادت مورد قبوله، چونکی دأنم جه کویه بومودأرم و به کویه شَم، اما شومان نأنیدی کی من جه کویه بومودأرم و به کویه شَم. ۱۵ شومان با معیاره انسانی داوری کونیدی، اما من کسی ره داوری نوکونم. ۱۶ ولی اگر هم داوری بوکونم، می داوری دُرسته، چونکی تنها نی‌یم، بلکه پتری کی مره اوسه کوده دأره، می آمریه. ۱۷ شیمی شریعته درون بینویشته نهه کی شهادت دوتا شاهد قبوله. ۱۸ من خودم می ره شهادت دهم و می پِرم کی مره اوسه کوده دأره، می ره شهادت دهه."

۱۹ اونوخت اونه بوگفتند: "تی پِرم کویه ایسه؟"

عیسی جواب بده: نه مره شناسیدی نه می پِره. اگر مره شناختیدی می پِرم شناختید. ۲۰ عیسی آ حرفانه زمانی کی در معبد، خزانه میان تعلیم دیه، بیان بوکود، اما هیچکس اونه گرفتار نوکود چونکی اونه وخت فانرسه بو.

عیسی حرفان دربارہ خودشہ مرگ

۲۱ جه آن پس ایبار دیگر اوشانه بوگفت: "من شَم و شومان می دنبال خوآیدی گشتن، اما شیمی گونایانه میان خوآیدی مردن. او جایی کی من شوئوندهرم، شومان نتأنید آمون." ۲۲ پس یهودیان بوگفتند: "آیا تصمیم دأره کی خوره بوکوشه کی گویه «او جایی کی من شوئوندهرم، شومان نتأنید آمون»." ۲۳ عیسی آشانه بوگفت: "شومان جه بیجیرید و من جه بوجور.

شومان جه آ جهانیدی، ولی من جه آ دنیا نی‌یم. ^{۲۴} شمره بوگفتم کی شیمی گونایانه میان
خوآییدی مردن.

^{۲۵} اونه بوگفتد: "توکی ایسی؟"

عیسی جواب بده: "همونی کی جه اوّل شمره بوگفتم. ^{۲۶} خیلی چیزن دارم کی شمره
بگویم و شمره محکومه کونم، اما اونی کی مره اوسه کوده، حقه و من اونچی کی جه اونه
بیشنووستم، به دنیا واگویا کونم."

^{۲۷} اوشان نفامستد کی جه پیره اوشانه ره گوفتن دره. ^{۲۸} پس عیسی اوشانه بوگفت:
"اونوخت کی انسانه پسره آویزانه کودید، خوآییدی فامستن کی من ایسم و جه خودم کاری
نوگونم، بلکی فقط اونچی به گویم کی می پتر مره یاد بده. ^{۲۹} اونه کی مره اوسه کوده، می آمریه.
اون مره تنها ننه داره، چونکی من همیشه اونچیزی به کی اونه خوشحاله کونه، انجام بده دارم."
^{۳۰} با آ حرفان خیلی ین به اونه ایمان باوردد.

آزادی حقیقی

^{۳۱} جه آن پس عیسی به یهودیانی کی به اونه ایمان باورده بود، بوگفت: "اگر می کلامه
میان بیسید، حقیقتاً می شاگرد خوآییدی بوستن. ^{۳۲} و حقیقته خوآییدی شناختن و حقیقت
شمره آزاد خوآیه کودن."

^{۳۳} اونه جواب بده: "آمن ابراهیمه زاکانیم و هرگز کسی ره غلام نوبوسته یم. پس چوطویه
کی گویی «آزاد خوآییدی بوستن؟»"

^{۳۴} عیسی جواب بده: "آمین، آمین، شمره گویم، کسی کی گونا کونه، گونا غلامه! ^{۳۵}
غلام هیچوخت خانه میان جایی ناره، اما پسرره جایی همیشگی نهه. ^{۳۶} پس اگر پسر شمره
آزاده کود، حقیقتاً آزاد خوآییدی بوستن!

ابراهیمه اصلی زاکان

^{۳۷} دانم کی ابراهیمه زاکانید. اما به دنباله آنید کی مره بوکوشید، چونکی می کلام شیمی
میانی جا ناره. ^{۳۸} من اونچی کی می پتره ور بیده دارم، حرف زبم و شومانم اونچی کی شیمی
پتره جه بیشنووسته ید، انجام دهیدی."

^{۳۹} بوگفتد: "آمی پتر، ابراهیمه."

عيسى بوگفت: "اگر ابراهيمه زاکان بوديد، اونه مناسن رفتار کوديد.^{۴۰} اما به دنبال مي کوشتيد. من اوني ايسم کي حقيقتي يه کي جه خدا بيشنووستم، شمره واگويا بوکودم! ابراهيم اطو رفتار نوکود.^{۴۱} ولي شومان شيمي پٿره اعماله انجام دهيدى."

خدا زاکان و ابليس زاکان

بوگفتند: "امن حرامزاده نييم! ايتنه پٿر داريم کي همون خدايه."
^{۴۲} عيسى آشانه بوگفت: "اگر خدا شيمي پٿر بو، مره دوست داشتيدى، چونکي من از طرف خدا بومودارم. ولي الان آيه ايسم. من از طرف خودم نمودارم، بلکي اون مره اوسه کوده داره.^{۴۳} بخاطر چي مي حرفانه نفاميدى؟ جه انه کي نتايد مي کلامه قبول بوکونيد.^{۴۴} شومان به شيمي پٿر ابليس وابسته ييد و بدونبال انجام اونه خواسته ييد. اون جه اول قاتل بو و حقيقت امره آشنائي ناشته، چونکي هيچ حقيقتي در اون ننه. هر وخت دروغ گويه، جه ذات خودش گويه. چونکي دروغگويه و تمام دروغانه پٿره.^{۴۵} اما جه اويه کي من حقيقته شمره گويم، مي حرفانه قبول نوکونيد.^{۴۶} کويته شيمي ميان تانه مره به گونا محکوم بوکونه؟ پس اگر حقيقته شمره گويم، چره مي حرفانه باور نوکونيد؟^{۴۷} کسي کي جه خدايه، خدا کلامه قبول کونه، اما شومان کي قبول نوکونيد، بخاطر انه کي جه خدا ني ييد."

عيسى برترى بر ابراهيم و پيامبران

^{۴۸} يهوديان در جواب اون بوگفتند: "ايا امن درست نوگوفتيم کي تو سامري اي و ديو داري؟"
^{۴۹} عيسى جواب بده: "من ديوزده نييم، بلکي مي پٿره حرمته دارم. اما شومان مره بي حرمتي کونيد.^{۵۰} من بدونبال مي جلال نييم. ولي کسي ايسه کي بدونبال اونه و داوري با اونه.^{۵۱} آمين، آمين، شمره گويم، اگر کسي مي کلامه بداره، مرگه تا ابد نخوايه چشن!"
^{۵۲} يهوديان اونه بوگفتند: "الان ده يقين پيدا کوديم کي تو ديو زده يي! ابراهيم و پيامبران بمردد، الان تو گويي کي «اگر کسي مي کلامه بداره، مرگه تا ابد نخوايه چشن!»^{۵۳} آيا تو آمي پٿر ابراهيمه جهيم بزرگتري؟ اون بمردد، پيامبران بمردد، خودته کي داني؟"
^{۵۴} عيسى بوگفت: "اگر من خودمه جلال بدم، مي جلال ارزش ناره. اوني کي مره جلال دهه، مي پٿره؛ هموني کي شومان گوئيدى آمي خدايه.^{۵۵} هر چند کي شومان اونه نشناسيد، اما

من اونه شناسم. اگر بگویم کی اونه نشناسم، شیمی مناسن دروغگو خوام بوستن. اما من اونه شناسم و اونه کلامه داشتن دارم.^{۵۶} شیمی پتر، ابراهیم، شادی کوده تا می روزه بیدینه. و اون روزه بیده و شاده بوست.

^{۵۷} یهودیان اونه بوگفتد: "هنوز پنجاه سالم ناری، ابراهیمه بیده داری؟!"

^{۵۸} عیسی اوشانه بوگفت: "آمین، آمین، شمره گویم، پیشتر جه اونکه ابراهیم بیبه، من ایسم!"

^{۵۹} پس سنگه اوسدد تا اونه سنگساره کوند. اما عیسی خوره قیمة کوده و جه معبده محوطه بیرون بوشو.

۹

شفای کور مادرزاد

^۱ عیسی شوئوندوبو کی کوره مادرزادی به بیده.^۲ اونه شاگردان جه اون واورسد: "اوستاد، گونا جه کی یه کی ا مرد کور بدنیا بوموداره؟ جه خودشه یا جه اونه پتر و مار؟"
^۳ عیسی جواب بده: "نه جه خودشه و نه جه اونه پتر و مار، بلکی ا طو بوبوسته تا آنکی خدا کاران در اون آشکار بیبه.^۴ تا روز، باید می اوسه کوده کارانه انجام بدم. شب نزدیکه بوستن داره کی در اون کسی نتانه کاری بوکونه.^۵ تا زمانی کی جهانه میان ایسم، نور جهانم."
^۶ آنه بوگفت و آب دهان زمینه رو تاوده، گیل چکوده و اونه بر اون مردیه چومان بمالست.^۷ و اونه بوگفت: "بوشون در اون حوضه سیلوحا بوشور."

پس بوشو و بوشوست و جه اویه با بینایی واگردست.

^۸ همسایان و کسانی کی قبلا اونه در حاله گدائی بیده بود، واورسد: "مگر آن اونی نی یه کی نیشه و گدائی کوده؟"^۹ بعضی گفته: "همونه." دیگران گفته: "شبیبه اونه." اما اون خودش تاکید بوکود و بوگفت: "من همونم."^{۱۰} پس جه اون واورسد: "چو طو تی چومان بازه بوست؟"
 جواب بده: "مردی عیسی نام گیل چاکود و می چومان رو بمالست و بوگفت: «بوشو به حوض سیلوحا و بوشور.» پس بوشوم و بوشوستم و بینا بوبوستم."

^{۱۲} جه اون واورسد: "اون کویه ایسه؟"

جواب بده: "نم."

۱۳ پس اون مردیہ کی قبلا کور بو، فریسیانہ ور بأوردد. ۱۴ اون روز کی عیسی گیل چاکوڈہ و اونہ چومان واکوڈہ، روزہ شبّات بو. ۱۵ اونوخت فریسیانم اونہ سوال پیچ بوکوڈد کی چوطو بینایی بیافت. جواب بدہ: "می چومانہ گیل بمالست و بوشوستم و آلآن بینا بوستم." ۱۶ پس بعضی جہ فریسیان بوگفتد کی: "اون مرد جہ خدا نی یه. چونکی شبّاتہ ناشتہ داره." اما دیگران بوگفتد: "چوطو شخصی کی گوناہکاره، تأنه أجور معجزات بوکونه؟" و اوشانہ میانی اختلاف دکفت. ۱۷ پس ایبار دیگر جہ اون کور واورسد: "تو خودت دربارہ اون چی گویی؟ چونکی اون تی چومانہ واکوڈہ."

جواب بدہ: "پیامبره."

۱۸ اما یهودیان ہنوز باور ناشتہ کی اون کور بو و بینا بوبوستہ. تا آنکی اونہ پتر و مارہ دَخواَدَد. ۱۹ و جہ اوشانہ واورسد: "آیا آن شیمی پسرہ، همونی کی گوئیدی کور بدنیا بومودارہ؟ پس چوطو آلآن تأنہ بیدینہ؟"

۲۰ جواب بدد: "دأنیم کی امی پسرہ و دأنیم کی کور بدنیا بومودارہ. ۲۱ اما جہ آنکی چوطو بینا بوبوستہ و یا کی اونہ چومانہ واکوڈہ، اَمَن نأنیم. جہ خودش واورسید. اون بالغہ و خودش دربارہ خودش حرف تأنہ زَنَن."

۲۲ اَشَان بخاطر آن اطو گوفتدہ، چونکی جہ یهودیان ترسیدہ. چونکی یهودیان قبلا اعلان بوکودہ بود کی ہر کسی کی اعتراف بوکونہ عیسی همون مسیحہ، اونہ جہ کنیسہ بیرونہ کوند. ۲۳ بخاطر آن بو کی اونہ پتر و مار بوگفتد: "خودش بالغہ و جہ خودش واورسید."

۲۴ پس ایبار دیگر اون مردی کی قبلا کور بو، دَخواَدَد و اونہ بوگفتد: "خدایہ جلال بدن. اَمَن دأنیم کی اون مردیہ گوناہکار!"

۲۵ جواب بدہ: "اونہ گناہکار بوأنہ نَنَم. تنها ایچیزہ دأنم و اون آنہ کی کور بوم و آلآن

دینم!

۲۶ واورسد: "تی امرہ چی بوکود؟ چوطو تی چومانہ واکوڈ؟"

۲۷ جواب بدہ: "من کی شمرہ بوگفتم: ولی شومان گوش نوکودید، چَرہ خوآییدی دوبارہ بیشنوید؟ مگر شومانم خوآییدی اونہ شاگرد ببید؟"

۲۸ اوشان اونہ فُحش بدد و بوگفتد: "تو خودت اونہ شاگردی! اَمَن موسی شاگردیم! ۲۹

اَمَن دأنیم کی خدا موسی امرہ حرف بزہ داره. اما نَنیم اَشخص کویہ شینہ."

۳۰ اُون مرد در جواب اوشان بوگفت: "تعجبی یه! با آنکی می چومانه واکوده، نئید جه کویه یه! ۳۱ ولی اَمَن دَانیم کی خدا گوناهاکارانه دعایه نیشنوو، اما اگر کسی خداترس بیبه و اونه خوآسته انجام بده، خدا اونه دعایه ایشنوو. ۳۲ جه ابتدای جهان تا اَلآن نیشنووسته کسی کی کوره مادرزاده چومانه واکوده به. ۳۳ اگر اَ مرد جه خدا ور نبو، اونه کار نوبو کی انجام بده." ۳۴ اَشان در اونه جواب بوگفتند: "تو سرتاپا در گوناہ بدنیا بوموداری! اَلآن اَمَره درس دَنڈری؟"

پس اونه بیرونه کودد.

۳۵ وختی عیسی بیشنووسته کی اُون مرده بیرونه کودد، اونه پیدا کوده و جه اُون واورسه: آیا انسانه پسره ایمان داری؟

۳۶ جواب بده: "ای آقا، بگو کی ایسه تا به اُون ایمان بأورم."

۳۷ عیسی اونه بوگفت: "توانه بیده یی! اُون همون ایسه کی اَلآن تی اَمَره حرف زنه."

۳۸ بوگفت: "ای آقا، ایمان دأرم!"

و عیسی جلو زانو بزه.

۳۹ عیسی بوگفت: "من برای داوری به اَ جهان بمودأرم تا کوران بینا، و بینایان کوره بد."

۴۰ بعضی جه فریسیان اونه اَمَره بود و وختی اَنه بیشنووستد، واورسد: آیا اَمَنم کوریم؟! "

۴۱ عیسی اَشانہ بوگفت: "اگر کور بودید، گناهی ناشتید. ولی اَلآن کی ادعا کونیدی کی

دینیدی، گوناهاکار باقی مآنیدی.

۱۰

چوپانه خوب

۱ آمین، آمین، شمره گویم، کسی کی جه در وارد اَغل گوسفندان نیبه، بلکی جه راهه دیگر وارد بیبه، دزد و راهزنه! ۲ اما اونی کی جه در به درون بایه، گوسفندانه چوپانه. ۳ دربان، ذره اونه ره واکونه و گوسفندان اونه صدایه ایشنوو. اُون خو گوسفندانه بنام دَخوانه و اوشانہ بیرون بوره. ۴ وختی خو همه تا گوسفندانه بیرون بوره، اوشانہ جه پیشتر قدم اوسانہ و گوسفندان جه اُون دنبالسر شده، چونکی اونه صدایه شناسد. ۵ اما هرگز بیگانه دُنبالسر نشد، بلکی جه اُون فرار کوند، چونکی اونه صدایه نشناسد."

۶ عیسی ا مثله آشانه‌ره بیان بوکود، اما اوشان نغامستده کی آشانه چی گوفتن دأره. ۷ پس ایبار دیگر آشانه بوگفت: "آمین، آمین، شمره گویم، من گوسفندان‌ره دَرَم! ۸ اوشانی کی جه من پیشتر بوموده، همه‌تا دوزد و راهزند، اما گوسفندان اوشانه حرفه گوش نوکوند. ۹ "در" منم! هر کی جه می راه وارد بیبه، نجات پیدا خوییه کودن و آزادانه به درون خوییه آمون و بیرون خوییه شوئون و چراگاه پیدا خوییه کودن. ۱۰ دوزد نایه، مگر آنکه بدوزده، بوکوشه و نابوده کنه. من بومودارم تا آشان حیات بدارد و جه اون بفروانی بهره بوبورد!

۱۱ چوپانه خوب منم! چوپانه خوب خو جانه در راه گوسفندان نهه. ۱۲ مُزدور چوپانه مناسن نی‌یه و گوسفندان اونه‌شین نی‌ید. هر وخت بیدینه گرگ آمون دأره، گوسفندانه وله کونه و فرار کونه و گرگ اوشانه حمله کونه و اوشانه پراکنده کونه. ۱۳ مُزدور فرار کونه، چَره کی مُزدوری بیش نی‌یه و به فکر گوسفندان نی‌یه. ۱۴ چوپان خوب منم! من می گوسفندانه شناسم و می گوسفندان مره شناسد. ۱۵ هوطو کی پتر مره شناسه، منم پتره شناسم. من می جانه گوسفندان‌ره نهه. ۱۶ گوسفندایه دیگری‌یم دأرم کی جه ا اغل نی‌ید. اوشانم باید باورم و اوشانم خویید می صدایه گوش بوکوند. اونوخت ایته گلّه خوییده بوستن با ایته چوپان. ۱۷ پتر، آنه‌وسین مره دوست دأره کی من می‌جانم تا اونه پس فگیرم. ۱۸ هیچکس اونه جه من فگیره، بلکی من به میل خودم اونه فدم. اختیارشه دأرم کی فدم و اختیارشه دأرم کی اونه پس فگیرم. ا حکمه جه می پتر فگیفتم."

۱۹ بدلیل ا حرفان ایبار دیگر یهودیانه میان اختلاف دکفت. ۲۰ خیلی‌ین جه اوشان بوگفتند: "اونه دیو زده و دیوانه‌یه. چَره به اونه حرفان گوش کونیدی؟" اما دیگران بوگفتند: "آشان ایته دیوزده حرفان نی‌یه. آیا دیو تانه کورانه چومه واکونه؟!"

عیسی حرفان در عید وقف

۲۲ زمان برگزاری عید وقف در اورشلیم فأسبو. زمستان بو ۲۳ و عیسی در معبده محوطه میان، سلیمانیه ایوانه‌رو راه شویه. ۲۴ یهودیان اونه دور جمع بوستد و بوگفتند: "تا کی خویایی امره شکّه میان بداری؟ اگر «مسیح» ایسی، امره آشکارا بوگو."

۲۵ عیسی جواب بده: "شمره بوگفتم، اما باور نوکونیدی. کارهایی کی من می پتره نام کونم، می‌ره شهادت دهد. ۲۶ اما شومان باور ناریدی، چونکی جه می گوسفندان نی‌یدی. ۲۷ می گوسفندان، می صدایه گوش کونیدی. من اوشانه شناسم و اوشان می دنبال آید. ۲۸ من اوشانه

حیاته ابدی بخشم و یقیناً هرگز هلاک نخواید بوستن و کسی اوشانه جه می دست نخوایه دوزه‌ن. ^{۲۹} می پتر کی اوشانه مره ببخشه دأره، جه همه بزرگتره و هیچکس نتانه اوشانه جه می پتره دست بدوزانه. ^{۳۰} من و پتر ایتیم.

^{۳۱} اونوخت ایباره دیگر یهودیان سنگه اوسدد تا اونه سنگساره کوند. ^{۳۲} عیسی اوشانه بوگفت: "کارهای خوبه زیادی جه می پتر شمره نشان بده دأرم، بخاطر کویته خوآییدی مره سنگساره کونید؟"

^{۳۳} جواب بدد: "بخاطر کاره خوب تره سنگسار نوکونیم، بلکی بخاطر آنکی کفر گویی. چونکی انسانی و خودته خدا دخوانی!"

^{۳۴} عیسی اوشانه بوگفت: "مگر شیمی توراته میان نمودأره کی «من بوگفتم: شومان خدایانید؟!» ^{۳۵} اگر اوشان کی خدا کلام به اوشان فأسه، «خدایان» خوانده بوبوسته، هیچ قسمتی جه کیتاب جه اعتبار ساقط نیبه. ^{۳۶} چوطو تانیدی کسی یه کی پتر اونه وقف بوکوده دأره و به جهان اوسه کوده، بگوئید کی «کفر گویی»، تنها جه اوخاطر کی بوگفتم: خدا پسرم؟! ^{۳۷} اگر می پتره کارانه بجا نأورم، می کلامه باور نوکونید. ^{۳۸} اما اگر بجا آورم، حتی اگر می کلامه باور نأرید، لاآقل به اونه کاران ایمان بأورید تا بدأنید و باور بدأرید کی پتر در منه و من در پتر.

^{۳۹} اونوخت بار دیگر خوآستده کی اونه گرفتار کوند، ولی جه اوشانه دسته جه دوره بوست.

^{۴۰} جه آن پس به او طرف رود اُردن، اویه کی یحیی قبلا تعمید دیه، بوشو و اویه بیسه. ^{۴۱} خیلی ین اونه ور بَمود و اوشان گفته: "هر چند کی یحیی هیچ معجزه‌یی نوکود، ولی هر اونچی کی درباره ا شخص بوگفت، حقیقت داشته." ^{۴۲} پس خیلی ین در اویه به اون ایمان بأوردد.

۱۱

مریضی وایلعاذر مردن

^۱ مردی ایلعاذر نام مریض بو. اون جه مردمانه بیت عنیا دهکده بو. مریم و مارتا اونه خاخور بوده. مریم اون زنی بو کی خداونده با عطر عطرآگین بوکود و خو گیسووانه آمره اونه پایانه خوشکه کود. اونه برار ایلعاذر مریضه بوسته بو. ^۳ پس ایلعاذره خاخوران، عیسی ره پیغام

اوسه کودد و بوگفتد: "ای آقا، تی عزیز ریفق مریضه." ^۴ عیسی وختی آ خبره بیشنووسته بوگفت: "آ مریضی مرگه آمره به آخر فأنرسه، بلکی برای جلال خدایه تا خدا پسر توسطه اون جلال پیدا کونه." ^۵ عیسی مارتا و اونه خاخور و ایلعاذره دوست داشته. ^۶ پس وختی بیشنووسته کی ایلعاذر مریضه، دو روز دیگرم در جایی کی ایسه بو، بیسه.

^۷ جه آن پس خو شاگردان بوگفت: "بأیید بازم به یهودیّه بیشیم."

^۸ اونه شاگردان بوگفتد: "چند روز پیش بو کی یهودیان خواستد تره سنگساره کوند، تو بازم خوایی اویه بیشی؟"

^{۱۰} عیسی جواب بده: "مگر هر روز دوازده ساعت نییه؟ اونی کی در روز راه شه نلغزه، اما اونی کی شب راه شه خوایه لَغزن، چونکی نور ناره."

^{۱۱} بعد از آ حرفان اوشانه بوگفت: "آمی ریفق ایلعاذر خوفته، اما شوئوندهرم تا اونه بیداره کونم."

^{۱۲} پس شاگردان اونه بوگفتد: "ای آقا، اگر خوفته، خوره خوب به."

^{۱۳} اما عیسی جه اونه مرگ حرف زیه، در حالیکی اونه شاگردان فکرکودده کی گویه اون خوفته. ^{۱۴} اونوخت عیسی آشکارا اوشانه بوگفت: "ایلعاذر بمرده. ^{۱۵} بخاطر شومان خوشحالم کی اویه نیسه بوم، تا ایمان بأورید. اما الآن اونه ور بیشیم."

^{۱۶} پس توما کی به دوقلو معروف بو، شاگردانه بوگفت: "بأیید آمنم بیشیم و اونه آمره بیمیریم."

عیسی، قیامت و حیات

^{۱۷} وختی عیسی اویه فأنرسه، بفامست کی چهار روزه کی ایلعاذر قبره میان بنأدأرد. ^{۱۸} بیت عنیا حدودا سه کیلومتر با اورشلیم فاصله داشته. ^{۱۹} یهودیان زیادی مریم و مارتا ور بموبود تا اوشانه بخاطر مرگ اوشانه برأر تسللی بدد. ^{۲۰} پس وختی کی مارتا بیشنووسته کی عیسی اویه آمون دأره، اونه استقبال بوشو. اما مریم خانه میان بیسه. ^{۲۱} مارتا عیسیا به بوگفت: "ای آقا، اگر آیه بیسه بی، می برأر نمرده. ^{۲۲} اما دانم کی الآن اگر هر چی جه خدا بخوایی، تره خوایه فدن."

^{۲۳} عیسی اونه بوگفت: "تی برأر خوایه ویریشن."

^{۲۴} مارتا اونه بوگفت: "دانم کی در روز قیامت خوایه ویریشن."

۲۵ عیسی بوگفت: "قیامت و حیات منم. اونی کی به من ایمان بأوره، حتّی اگر بیمیره باز زنده خوآیه بوستن. ۲۶ و هر کی زنده‌یه و به من ایمان دأره، یقیناً تا ابد نخوآیه مردن. آیا آنه باور دأری؟"

مارتا بوگفت: "بله، ای آقا، من ایمان دارم کی تویی «مسیح»، خدا پسر، اونی کی باید به جهان بوموبه."

۲۸ آنه بوگفت و بوشو خو خاخور مریمه دَخوآده. و خلوتی اونه بوگفت: "اوستاد آیه ایسه و تره دَخوآنه."

۲۹ مریم وختی آنه بیشنووسته، بدونه معطلی ویریشت و اونه ور بوشو. ۳۰ عیسی هنوز وارد دهکده نوبوسته بو، بلکی جایی ایسه بو کی مارتا اونه ملاقات بوکوده بو. ۳۱ یهودیانی کی مریم آمره خانه میان ایسه بود و اونه تسلّی دَده، وختی بیدده کی مریم با عجله ویریشت و بیرون بوشو، اونه دنبالسر بوشود، فکر کودیدده کی قبره سر شوئوندأره تا اویه گریه و زاری بوکونه. ۳۲ وختی مریم اویه فآرسه کی عیسی ایسه بو، اونه بیده و اونه پاجیر بگفت و بوگفت: "ای آقا، اگر آیه بیسه بی، می برأر نَمَرده!"

۳۳ وختی عیسی، مریم و یهودیانی کی اونه آمره همراه بوده، زاری یه بیده، اونه روح آشفته بوسته وسخت ناراحتیه بوست. ۳۴ واورسه: "اونه کویه بنأدأرید؟" بوگفتند: "آقا، بیا و بیدین."

۳۵ اشک جه عیسی چومان سراجیره بوست. ۳۶ پس یهودیان بوگفتند: "بیدینید چقدَر اونه دوست دأشته." ۳۷ اما بعضی ین بوگفتند: "آیا کسی کی اون مرده کوره چومانه واکوده، نتأنسته ایلعاذره مرگه جلویه بیگیره؟"

ایلعاذره زنده بوستن

۳۸ جه آن پس عیسی، در حالی کی باز آشفته بو، قبره سر بومو. قبر، غاری بو کی اونه دهأنه رو سنگی بَنه بود. ۳۹ بفرماست: "سنگه اوسأنید."

مارتا متوفّی خاخور بوگفت: "ای آقا، ألآن ده بوی بد دهه، چونکی چهار روز بگذشته."

۴۰ عیسی اونه بوگفت: "مگر تره نگفتم کی اگر ایمان بأوری، خدا جلاله خوآیی دئن؟! "

^{۴۱} پس سنگه اوسدد. اونوخت عیسی بوجوره نیگاه بوکود و بوگفت: "پتر تره شکر کونم کی مره بیشنووستی ^{۴۲} و دانستمه کی همیشه مره ایشنووی. اما آنه بخاطر کسانا بوگفتم کی در آیه ایسده، تا ایمان بأورد کی تومره اوسه کوده‌یی."

^{۴۳} آنه بوگفت و جه آن پس به صدای بلند صدا بزّه: "ایلعاذر، بیرون بیا!"

^{۴۴} پس اون مُرده دست و پا کفنه میان دبسته و ایته دستمال اونه صورته رو بیچسته، بیرون بومو. عیسی اوشانه بوگفت: "اونه بازه کونید و ولید بیشه."

توطئه قتل عیسی

^{۴۵} پس خیلی جه یهودیانه کی بوموید مریم ور و عیسی کاره بیده بود، به اون ایمان بأوردد. ^{۴۶} اما بعضی‌ین بوشوده فریسیانه ور و اوشانه جه اونچی کی عیسی بوکوده بو، آگاه بوکودد. ^{۴۷} پس سران کاهنان و فریسیان بینشند و مشورت بوکودد. گفته: "چی بوکونیم؟ آ مرد معجزاته زیادی انجام دهه. ^{۴۸} اگر ولیم هطو پیش بیشه، همه به اون ایمان خوآیده آوردن و رومیان خوآیده آمون و آ مکان و آ قومه جه آمی دست خوآیده گیفتن." ^{۴۹} اما ایته جه اوشان کی آنه نام قیافا بو و در اون سال کاهن اعظم بو، دیگرانه بوگفت: "شومان هیچ نآنیدی. ^{۵۰} فکر نوکونیدی کی صلاح آنه کی اینفر بخاطر قوم بیمیره، تا آنکی تمامه مردم نابوده بد." ^{۵۱} اما آ حرف جه خودش نوبو، بلکی چون در اون سال اون کاهن اعظم بو، آجور نبوت بوکوده کی عیسی بخاطر قوم خوآیه مردن، ^{۵۲} نه تنها بخاطر قوم، بلکی بخاطر جمع کون و اتحاده خدا زاکان کی پراکنده‌یده. ^{۵۳} پس جه هو روز اونه قتله توطئه‌یه دیچده.

^{۵۴} از اون روز عیسی آشکارا یهودیانه میان رفت و آمد نوکوده، بلکی به شهری بنام آفرایم در ناحیه نزدیکه بیابان بوشو و خو شاگردان امره در اویه بیسه.

^{۵۵} وختی عید پسخ یهودیان نزدیکه بوست، گروه زیادی جه جاهای مختلف به اورشلیم بوشود تا آداب پاک کودنه قبل از پسخ‌یه بجا بأورد. ^{۵۶} اوشان به دنبال عیسی بوده و در اون لحظه کی معبد صحنه میان ایسه بو، همدیگره گفته: "چی فکر کونیدی؟ آیا اصلا عیده‌ره نخوآیه آمون؟" ^{۵۷} اما سران کاهنان و فریسیان دستور بده بود کی هر وخت کسی بدانه عیسی کویه ایسه، خبر بده تا اونه گرفتاره کوند.

۱۲

عيسى تدهين

^۱ شيش روز پيشتر جه عيد پسخ، عيسى به بيت عنيا، جايي كي ايلعادر زندگي كوده، بومو؛ اوني كي عيسى اونه جه مُردَيَن وپريزأنه. ^۲ در اويه به افتخار اون شام بدد. مارتا پذيرايي كوده و ايلعادر جه جمله كسايي بو كي عيسى امره سفره سر نيسته بو. ^۳ او وخت، مريم عطري گرانقيمت كي حدوداً نيم ليتر جه سنبله خالص بو، بيگيفت و عيسى پاiane تدهين بوكود و خو گيسانه امره خشكه كود، تا جايي كي خانه پور جه عطر بوبوست. ^۴ اما يهودايه اسخريوطي، ايته جه عيسى شاگردان كي بعداً اونه به دشمن تسليم بوكود، بوگفت: ^۵ "چره ا عطره سيصد دينار نوفر وختيد تا اونه پوله به فقيران فدهيم؟" ^۶ اون انه نه بخاطره دلسوجي براي فقيران، بلكي بخاطره اون گفته كي دوزد بو. اون مسؤل دخل و خرج بو و پولی كي اونه ور بته بود، دوزدي كوده! ^۷ پس عيسى بوگفت: "اونه به حال خودش بنيد، چونكي ا عطره براي روزه مي دفن بدأشته بو. ^۸ شيمي امره هميشه فقير داريدي، اما مره هميشه ناريد.

^۹ تعداد زيادي جه يهوديان چون بيشنووستده عيسى اويه ايسه، بوموده تا نه فقط عيسايه بلكي ايلعازرم كي زنده بوكوده بو، بيديند. ^{۱۰} پس سران كاهنان تصميم بيگيفتيد تا ايلعازرم بوكوشد، ^{۱۱} چونكي باعث بوبوسته بو كي خيلي جه يهوديان جه اوشان دوره بد و به عيسى ايمان باورد

عيسى پادشاه مناسن وارد اورشليم به

^{۱۲} صبحدم جمعيت زيادي كي عيدهره بوموبود، وختي بيشنووستد عيسى به اورشليم امونداره، ^{۱۳} خرما درخته شاخه ينه بدست بيگيفتد و اونه پيشواز بوشود. اوشان فرياد زنان گوفتده:

هوشيعانا!

مباركه اوني كي بنام خداوند آيه!

مباركه اسراييله پادشاه!

۱۴ اونوخت عيسى كرّه الاغى يه پيدا كوده و اونه سواره بوسته؛ هوطو كى بينويشته بوبوسته:

۱۵ نوترسن! اى صهيونه دختر،
تى پادشاه آمونداره،
كرّه الاغه سواره!

۱۶ اونه شاگردان اول اول اچيز انه نفامستد، اما وختى عيسى جلال پيدا كوده، بياد باوردد كى اشان همه درباره اون بينويشته بوبوسته بو، هوطو كى اوشانه به انجام برسانه بو.
۱۷ اون جماعتى كى وختى ايلعادر جه قبر ويريشتانده بو، عيسى امره بوده، بازم ا واقعه يه شهادت دنده. ۱۸ خيلى جه مردم به هه دليل اونه پيشواز بوشوده، چونكى بيشنووسته بود، اجور معجزه يى جه اون آشكاره بوسته. ۱۹ پس فريسيان همدیگره بوگفتد: "بيدينيد كى به جايى فانرسه ييم. نيگاه بوكونيد تمامه دنيا اونه دنبال بوشودرد!"

يونانيان بدونباله عيسى ملاقات

۲۰ جه كسانى كى برابى عبادت، عيدره بومو بود، تعدادى يونانى بوده. ۲۱ اوشان فيليپسه ور بوموده كى اهله بيت صيدا يه جليل بو. اونه بوگفتد: "اى آقا، خوايم عيسايه بيدينيم." ۲۲ فيليپس بومو و اندرياسه بوگفت و اوشان هر دوتا بوشوده عيسايه بوگفتد. ۲۳ عيسى اوشانه بوگفت: "زمان انسانه پسره جلال پيدا كودن فارسه داره. ۲۴ آمين، آمين، شمره گويم، اگر گندمه دانه خاكه ميان نكفه و نيميره، تنها مانه، اما اگر بيميره، زياد بار آورده. ۲۵ كسى كى خو جانه دوست بداره، اونه جه دست خوايه دئن، اما اگر كسى كى در ا جهان جه خودشه جان نفرت داره، اونه تا حيات ابدى حفظ خوايه كودن. ۲۶ اونى كى بخوايه مى ره خدمت بوكونه، بايستي جه من پيروى بوكونه، و جايى كى من ايسم، مى خادمم اويه خوايه ايسن. كسى كى مره خدمت بوكونه، مى پتر اونه سربلند خوايه كودن."

عيسى جه خودشه مردن حرف زنه

۲۷ الان مى جان نگرانه، چى بگم؟ آيا بگم: پتر مره جه ا ساعت آزاده كون؟ اما بخاطر ا منظور من به ا وخت فارسه دارم. ۲۸ پتر تى نامه جلال بدن!"

اونوخت صدایی جه آسمان فارسه کی: "جلال بده دارم و بازم خوایم دتن!"
 ۲۹ پس مردمی کی اوپه ایسه بود، بیشنووستد و گفته: "رعد بو!" دیگران گفته: "ایته فرشته اونہ امرہ حرف بزہ." ۳۰ عیسی بوگفت: "آ صدا شیمی رہ بو، نہ می رہ. ۳۱ الآن آ دنیا رہ زمان داوری یه؛ الآن آ دنیا حاکم بیرون تاوکه به. ۳۲ و من، چون جه زمین آویزانه بم همه یه می دنبال خوایم فکشن."

۳۳ اون آ حرفان امرہ، خو چوطو مردنه اشاره کوده. ۳۴ مردم بوگفتند: "طبق اونچی کی جه تورات بیشنووسته ییم، «مسیح» تا آخر باقی مانہ، پس چوطوبه کی گویی انسانہ پسر باید آویزانه به؟ آ انسانہ پسر کی یه؟"

۳۵ عیسی آشانہ بوگفت: "تا مدته کمی نور شیمی امریہ! پس تا زمانی کی هنوز نور دآریدی، راه بیشید، نوکونه کی تاریکی شمرہ بیگیرہ. اونی کی تاریکی میان راه شه، ننه کویہ شوئون دآره! ۳۶ تا زمانی کی نور دآریدی، به نور ایمان باورید، تا نورہ زاکان ببیید."
 وختی آ حرفانہ بزہ، جه اوپه بوشو و خودشه جه اوشان قائمه کود.

مردمہ بی ایمانی

۳۷ با اونکی عیسی معجزاتہ زیادی اوشانہ چومانہ ور انجام بده بو، به اون ایمان ناوردد.
 ۳۸ هنه وسین اشعیاء نبی حرفان حقیقت پیدا کوده کی بوگفته بو:
 کی یه، ای خداوند کی آمی پیغامہ باور بوکودہ،
 و کی یه کی خداونده بازو اونہرہ آشکارہ بوسته؟

۳۹ هوطو کی اشعیاء نبی خودش در جای دیگہ بوگفته: "اوشان نتانستد ایمان باورد چونکی؛

اون، اوشانہ چومانہ کورہ کودہ
 و اوشانہ دیلانہ سخته کودہ،
 تا خوشانہ چومان امرہ نیدیند،
 و خوشان دیلان امرہ نغامد،
 و وانگردد تا آشانہ شفا بدم.

۴۱ اشعيا به خاطر اون آنه بوگفت كي اونه جلاله بیده و درباره اون حرف بزه.
 ۴۲ با آن همه حتی خیلی جه پیشوایانم به عیسی ایمان باوردد، اما جه فریسیاننه ترس،
 خوشانه ایمانه اقرار نوکودید، نوکونه کی اوشانه جه کنیسه بیرونه کوند. ۴۳ چونکی بیشتر
 دوست داشتده مردم آشانه جه تعریف بوکونید تا خدا جه اوشان تعریف بوکونه.

خلاصه عیسی تعالیم

۴۴ اونوخت عیسی صدا بزه و بوگفت: "هر کی به من ایمان باوره، نه مره بلکی می اوسه
 کودهیه ایمان باورده. ۴۵ هر کی مره فنداره، می اوسه کودهیه فندرسته. ۴۶ من نوره مناسن به
 جهان بومو دارم تا هر کی مره ایمان باوره، تاریکی میان نمأنه. ۴۷ اما کسی می حرفانه بیشنوه
 ولی جه اون اطاعت نوکونه، من اونه ره داوری نوکونم، چونکی نمودارم تا مردم جهانه داوری
 بوکونم، بلکی بمودارم تا اوشانه نجات ببخشم. ۴۸ اون کسی کی مره رده کونه و می حرفانه
 قبول نوکونه. اینه داور دیگر ایسه؛ همون حرفانی کی بوگفتم، در روز آخر اونه محکوم خوایه
 کودن. ۴۹ چونکی من از طرف خودم حرف نزنم، بلکی پتری کی مره اوسه کوده، مره دستور
 بده داره کی چی بگم و جه چی حرف بزنم. ۵۰ و من دانم کی اونه دستور حیات ابدی به. پس
 اونچی کی من گویم همون چیزی به کی پتر بوگفته تا بوگویم.

۱۳

شاگردانه پایه شستن

۱ قبل از عید پسخ، عیسی با آنکی دانسته زمان واگردستن اون جه ا دنیا به پتر ور جه
 فارسه داره، خو کسانه کی ا دنیا میان دوست داشته، تا حد کمال محبت بوکود.
 ۲ وخت شام بو، ابلیس قبلاً یهودایه اسخریوطی، شمعونه پسره، دیل میان بنا بو کی
 عیسیه تسلیم دشمن بوکونه. ۳ عیسی کی دانسته پتر همه چیزه بدست اون بیسپرده و جه اونه
 ور بوموداره، و به اونه ور شوئونداره، ۴ جه شام ویریشت و خو لیباسه جه تن بیرون باورده و
 اینه حوله بیگفت و به کمر دبست. ۵ جه آن پس اینه لگن میان آب دوکود و شروع بوکود خو
 شاگردان پایه شستن و اوشانه با اون حوله یی کی خو کمره دور داشته، خوشکه کود. ۶ وختی
 به شمعون پطرس فارسه، اون عیسیه بوگفت: "ای آقا، آیا تو خوایی می پایه بوشوری؟" ۷

عیسی جواب بده: "الآن جه درکه اونچی کی کودن دأرم، ناتوانی، اما بعد خوایی فامستن.^۸ پطرس اونه بوگفت: "هرگز! تو هرگز می پایانه نخوایی شستن!" عیسی جواب بده: "تا تره نوشورم، جه من سهمی نخوایی داشتن."^۹ پس شمعون پطرس بوگفت: "ای آقا، نه فقط می پایانه، می دستان و می سرم بوشور!"^{۱۰} عیسی جواب بده: "اونی کی حمّام بوکوده، سرتاپا تمیزه، ده شستن احتیاج نأره، بجز اونه پایان. بله، شومان پاکیدی، اما نه همه تا." ^{۱۱} چونکی دانسته کویته اونه تسلیم خوایه کودن و جه هنه وسین بوگفت: "شومان همه پاک نی ایدی.

^{۱۲} جه آن پس کی عیسی اوشانه پایانه بوشوست، خو لیباسه دوکود و بازم شامه سفره سر بینشت. اونوخت جه اوشان واورسه: "آیا بفامستید اونچی کی شیمی ره انجام بدم؟" ^{۱۳} شومان مره اوستاد و آقا دخوانید، و درستم گوئیدی، چونکی هطویم. ^{۱۴} پس اگر من کی شیمی اوستاد و آقا، شیمی پایانه بوشوستم، شومانم باید همدیگره پایانه بوشورید. ^{۱۵} من آ کاره آمره شیمی ره نمونه بنم تا شومانم هجور رفتار بوکونید کی من شیمی آمره بوکودم. ^{۱۶} آمین، آمین، شمره گویم، نه آنکی غلام جه خودشه ارباب بزرگتره، نه اوسه بوسته، جه خودشه اوسه کوده! ^{۱۷} الآن اشانه دانیدی، خوش بحال شومان اگر اشانه انجام بدید.

پیشگوی یهودا خیانت

^{۱۸} اونچی کی گوفتن دأرم درباره شومان همه تا نی یه. من اوشانی کی انتخاب بوکوده دأرم، شناسم. اما آ گفته کیتاب باید حقیقت پیدا بوکونه کی "می همسفره می آمره به دشمنی ویریشه." ^{۱۹} پس الآن قبل از آنکی اتفاق دکفه، شمره گویم تا زمانی کی رخ ده، ایمان بأورید کی من ایسم. ^{۲۰} آمین، آمین، شمره گویم، هر کی می اوسه کودیه قبول بوکونه، مره قبول بوکوده، وهر کی مره قبول بوکونه، می اوسه کودیه قبول بوکوده.

^{۲۱} عیسی بعد از آنکی انه بوگفت، در روح نگرانه بوست و آشکارا اعلام بوکود: "آمین، آمین، شمره گویم، ایته جه شومان مره به دشمن تسلیم خوایه کودن." ^{۲۲} شاگردان همدیگره فندرستد و در تعجب بوده کی انه درباره کی گوفتن دره. ^{۲۳} ایته جه شاگردان کی عیسی اونه دوست داشته، نزدک اونه سینه تکیه بده بو. ^{۲۴} شمعون پطرس اشاره آمره جه اون بخوآسته تا جه عیسی واورسه اونه منظور کی یه؟ ^{۲۵} پس اون کمی عقب بوشو و عیسی سینه یه تکیه بده و بوگفت: "ای آقا، اون کی یه؟" ^{۲۶} عیسی جواب بده: "اونی کی آلقمه یه بعد از آنکی کاسه میان تاؤدم و اونه فدم." واونوخت لقمه یه کاسه میان تاؤده و اونه به یهودا، شمعون

اسخریوطی پسر فده. ^{۲۷} یهودا وختی لقمه‌یه فگفت، او لحظه شیطان وارد اون بویوست. اونوخت عیسی اونه بوگفت: "اونچی کی خوایی انجام بدی، زودتر به انجام فارسن." ^{۲۸} اما هیچکس جه کسانی کی سفره‌سر نیشته بود، عیسی منظوره نفامستد. ^{۲۹} بعضیین فکر کودیده چونکی یهودا مسئول دخل وخرجه، عیسی اونه گوپه کی، اونچی کی عید ره لازمه بهنه، یا آنکی فقیرانه چیزی فده. ^{۳۰} بعد از آنکی لقمه‌یه فگفته، یهودا بی معطلی بیرون بوشو. و شب بو.

پیشگوی پطرس انکار

^{۳۱} بعد از آنکی یهودا بیرون بوشو، عیسی بوگفت: "الآن انسانه پسر جلال پیدا کود، و خدا در اون جلال پیدا کود. ^{۳۲} اگر خدا در اون جلال پیدا کود، پس خدایم اونه در خودش جلال خوایه دتن و اونه بدون معطلی جلال خوایه دتن. ^{۳۳} جغلان، مدت کمی شیمی امره ایسم. می دنبال خواییدی گشتن، هوطو کی یهودیانه بوگفتم، الانم شماره گویم کی اوجایی کی من شوئوندهرم، شومان نتانید آمون. ^{۳۴} شماره ایته دستور تازه فدم، و اون انه کی همدیگره دوست بدارید، هوطو کی من شماره دوست داشتتم، شومانم باید همدیگره دوست بدارید. ^{۳۵} جه هن محبتی کی شومان همدیگره کونیدی، همه خوایده فامستن کی شومان می شاگردیدی. ^{۳۶} شمعون پطرس بوگفت: "ای آقا، کویه شوئوندهری؟" عیسی جواب بده: "تو الآن نتانی می دنبال آمون به جایی کی من شوئوندهرم. اما بعدا می دنبال خوایی آمون." ^{۳۷} پطرس بوگفت: "ای آقا، چره الآن نتانم تی دنبال بایم؟ من می جانه تی را وسین خوایم فدم!" ^{۳۸} عیسی بوگفت: "آیا تی جانه می راه وسین خوایی فدن؟ آمین، آمین، تره گویم، پیشتر جه آنکی خروس بخوانه، تو مره سه بار انکار خوایی کودن!"

۱۴

عیسی، تنها را به سمت پتر

^۱ شیمی دیل نیگران نیبه! به خدا ایمان بدارید، به منم ایمان بدارید. ^۲ می پتره خانه میان منزل زیاده، و گر نه شماره گفتمه. شوئوندهرم تا جایی شیمی ره حاضره کونم. ^۳ اونوخت کی بوشوم و جایی شیمی ره حاضر کودم، بازن ایم و شماره می ور بورم، تا هر جایی کی من ایسم شومانم بیسید. ^۴ جایی کی من شوئوندهرم، اونه راهه دانیدی."

^۵ تو ما اونه بوگفت: "آمن حتی نأنیمی کویه شوئوندهری، پس چوطو تأنیم رایه بدأنیم؟"
^۶ عیسی اونه بوگفت: "راه، راستی و حیات منم، هیچکس پُره ور نیأیه مگر من واسطه
بیم.^۷ اگر مره بشناختیید، می پرم شناختیدی. اما بعد از آن اونه شنأسیدی و اونه بیده دارید."
^۸ فیلیپس اونه بوگفت: "ای آقا، پُره آمره نیشان بدن، هن آمی ره کافیه"
^۹ عیسی اونه بوگفت: "فیلیپس، خیلی وخته کی شیمی آمره ایسم، هنوز مره نشناختی؟! کسی
کی مره بیده دأره، پُره بیده دأره. پس چوطو ممکنه کی گویی «پُره آمره نیشان بدن؟»^{۱۰}
آیا باور نأری کی من در پُرم و پُتر در من؟ حرفهایی کی من شمره گویم جه خودم نی، به
بلکی جه پُری به کی می میان ساکنه. اونه کی خو کارانه به انجام فأسنه.^{۱۱} می حرفه کی من
گویم «من در پُتر و پُتر در من» باور بوکونید و یا به خاطر او کارن انه باور بوکونید.
^{۱۲} آمین، آمین، شمره گویم، اونی کی مره ایمان بدأره، اونم اون کارهایی کی من کونم
خوآیه کودن، و حتی کارهایی بزرگتر جه اون خوآیه کودن، چونکی من پُره ور شوئوندهرم.^{۱۳}
و هر اونچی کی بنام من بخوآیه، من اونه انجام خوآیم دئن، تا پُتر در پسر جلال پیدا کونه.^{۱۴}
اگر چیزی بنام من بخوآید من اونه انجام خوآیم دئن.

وعدہ روح القدس

^{۱۵} اگر مره دوست داریدی، می دستوراته خوآیدی داشتن.^{۱۶} و من جه پُتر خوآیم
خوآستن و اون مدافعی دیگر شمره خوآیه فدن کی همیشه شیمی آمره بیبه،^{۱۷} یعنی روح
راستی کی جهان نتأنه اونه قبول بوکونه، چونکی نه اونه دینه و نه اونه شنأسه، اما شومان اونه
شنأسیدی، چره کی شیمی ور ساکن به و شیمی میان خوآیه ایسن.
^{۱۸} شمره بی کس ننم، شیمی ور ایم.^{۱۹} بعد از مدتی دنیا مره نخوآیه دئن، اما شومان
خوآیدی دئن. چونکی من زنده یم، شومانم زندگی خوآیدی کودن^{۲۰} در اون روز خوآیدی
فامستن کی من در پُتر ایسم و شومان در من و من در شومان.^{۲۱} اونی کی می دستوراته بدأشته
و جه اوشان پیروی کونه، اون مره دوست دأره؛ و اونی کی مره دوست دأره، می پُرم اونه
دوست خوآیه داشتن و منم اونه دوست دأرم و خودمه بر اون آشکار خوآیم کودن."
^{۲۲} یهودا (نه اون یهودایه اسخریوطی) جه اون واورسه: "ای آقا، چوطویه کی خوآیی
خودته بر آمن آشکاره کونی، اما نه ا دنیا ره؟"

۲۳ عیسی جواب بده: "اونی کی مره دوست دأره، می کلامه خوآیه داشتن، و می پِرم اونه دوست خوآیه داشتن و آمن اونه ور خوآییم آمون و اون آمره زندگی خوآییم کودن. ۲۴ اونی کی مره دوست نأره، می کلامه نخوآیه داشتن، و آ کلامه کی ایشنوید جه من نییه، بلکی جه پِریه کی مره اوسه کوده. ۲۵ آ چیزانه تا الآن کی شیمی آمره ایسم، شمره بوگفتم. ۲۶ اما اون مدافع یعنی روح القدس، کی پِتر اونه بنامه من اوسه کونه، اون همه چیزه به شومان یاد خوآیه دَن و هر اونچی کی من شمره بوگفتم، شیمی ره به یاد خوآیه آوردن. ۲۷ شیمی ره آرامش بجا نهم، می آرامشه شمره فدم. اونچی کی من شمره فدم اونی نییه کی دنیا شمره فده. شیمی دیل نیگران و هراسان نییه. ۲۸ بیشنووستدی کی شمره بوگفتم «من شوئونده رم. اما بازم شیمی ور ایم.» اگر مره دوست بدأشته بید، خوشحال بوستید کی می پِتر ور شوئونده رم، چونکی پِتر جه من بزرگتره. ۲۹ الآن انه پیشتر جه رخداد شمره بوگفتم، تا وختی کی رخ بده، ایمان باورید. ۳۰ وخت زیاد نمانسته کی شیمی آمره حرف بزمن، چونکی آ دنیا حاکم آمون دأره، اون هیچ قدرتی بر من نأره. ۳۱ اما من کاریه کونم کی پِتر دستور بده دأره، تا دنیا بدانه کی پِره دوست دارم. ویریزید، بیشیم.

۱۵

انگور درخت واقعی

۱ انگور درخت واقعی منم و می پِتر باغبانه. ۲ هرتأ شاخه کی جه من میوه ناوره، اونه قطعه کونه. اونه هرس کونه، تا بیشتر میوه باوره. ۳ شومان الآن بخاطر کلامی کی شمره بوگفته دارم، پاکیدی. ۴ بمانید در من، و منم در شومان مانم. اوجوری کی شاخه نتانه جه خودش میوه باوره اگر در انگور درخت نمانه، شومانم نتانید میوه باورید اگر در من نمانید. ۵ من انگور درختم و شومان اونه شاخه یین. کسی کی در من مانه و منم در اون، میوه زیادی أوره. چونکی بدون من هیچی نتانید کودن. ۶ اگر کسی در من نمانه، مثل شاخه ای مانه کی اونه دور تاوَدَد و خشک به. خشک بوسته شاخه یینه جمعه کوند و آتش میان تاوَدَد و سوچاند. ۷ اگر در من بمانید و می کلام در شومان بمانه، هر اونچی کی خوآییدی، درخوآست بوکونید کی برآورده خوآیه بوستن. ۸ می پِره جلال در انه کی شومان میوه زیاد باورید و اَطو می شاگرد خوآییدی بوستن.

^۹ هوطو کی می پتر مره دوست بدآشته دأره، منم شمره دوست دارم. در می محبت بمانید. ^{۱۰} اگر می احکام بدآرید، در می محبت خوآییدی مانستن، هوطو کی من می پتر احکام بدآشته دارم و در اونه محبت مانم. ^{۱۱} آ حرفانه شمره بوگفتم تا می شادی در شومان بمانه و شیمی شادی کامل بییه.

^{۱۲} می حکم آنه کی همدیگره دوست بدآرید، هوطو کی من شمره دوست دأشتم. ^{۱۳} بیشتر جه آن محبت وجود نأره کی کسی خو جانه فدایه خو ریفقان بوکونه. ^{۱۴} می ریفقان شومانید، اگر اونچی کی شمره حکم کونم انجام بدید! ^{۱۵} ده شمره غلام دنخوانم، چونکی غلام جه خو آریاب کاران آگاهی نأره، بلکی شمره ریفق دنخوانم، چونکی هر اونچی کی جه پتر بیسنووسته دأرم، شمره جه اون آگاه بوکودم. ^{۱۶} شومان نوبودی کی مره انتخاب بوکودید، بلکی من شمره انتخاب بوکودم وقرار بنم کی بیشید و میوه بأورید و شیمی میوه بمانه، تا هر چی جه پتر بنام من بخوآستید، شمره فده. ^{۱۷} می حکم شیمی ره آنه کی همدیگر دوست بدآرید!

دنیا نفرت جه عیسی پیروان

^{۱۸} اگر دنیا جه شومان نفرت دأره، بیاد بأورید کی پیشتر جه شومان، جه من نفرت دأشته. ^{۱۹} اگر متعلق به دنیا بودی، دنیا شمره مثل خو کسان دوست دأشته، اما چون به دنیا تعلق نأرید، بلکی من شمره جه دنیا انتخاب بوکودم، دنیا جه شومان نفرت دأره. ^{۲۰} کلامی به کی شمره بوگفتم بیاد بأورید: "غلام جه خو آریاب بزرگتر نییه." اگر مره آزار بدد، شیمی آمرهیم هوطو خوآیده کودن و اگر می کلام بدآشتد، شیمی کلام خوآیده دأشتن. ^{۲۱} اما آن همه به می نام وسین شیمی آمره خوآیده کودن، چونکی می اوسه کوده به نشناسد. ^{۲۲} اگر نمویم و آشأنه آمره حرف نَبوم، گوناھی نأشته، اما الآن هیچ بونه ای برای خوشان گونایان نأرد. ^{۲۳} کسی کی جه من نفرت بدأره، جه می پترم نفرت دأره. ^{۲۴} اگر اوشأنه میآن کارهایی نوکودبوم کی بجز من کسی نوکوده دأره، گونایی نأشته، اما الآن با آنکی اونه کارانه بیده دأرد، هم جه من، هم جه می پتر نفرت دارد. ^{۲۵} اطو، کلامی کی در خودشانه تورات بومو دأره، واقعیت پیدا کونه: "جه من بی دلیل نفرت دارد." ^{۲۶} اما چون اون مدافع کی جه طرف پتر اوسه به، بایه، یعنی روح و راستی کی جه پتر ور آیه، اون خودش درباره من شهادت خوآیه دئن. ^{۲۷} و شومانم باید شهادت بدید چونکی جه اول می آمره بودید.

۱۶

۱ اَ چيزانه شمره بوگفتم تا لغزش نوخوريد! ۲ شمره جه كنيسه يڻ بيرون خواييده كودن. حتّٰى زمانى فارسه كى هر كى كى شمره بوكوشه، فكر كونه كى خدايه خدمت بوكوده داره. ۳ اَ كارانه خواييده كودن، چونكى نه پٿره شناسد نه مره! ۴ اشانه شمره بوگفتم تا وختى كى زمان وقوع اوشان فارسه، به ياد باوريد كى شمره آگاه بوكوده بوم. اوشانه جه اوّل شمره نگفتم، چونكى خودم شيمى آمره بوم.

كار روح خدا

۵ اَلان مى اوسه كوده ور شوئوندهرم و هيچكدام وانورسيد «كويه شوئوندهرى؟» ۶ اما مى حرفانه وسين شيمى ديل پور جه غم بوبوسته. ۷ با اَ حال من شمره حقيقته گويم كى مى شوئون به نفع شومانه، چونكى اگر نَشَم، اون مدافع شيمى ور نخوايه آمون، اما اگر بَشَم، اونه شيمى ور اوسه كونم. ۸ وختى اون آيه، دنيايه حالى خوايه كودن كى بخاطر گونا و عدالت و داورى تقصيركاره. ۹ بخاطر گونا چونكى مره ايمان ناورد. ۱۰ بخاطر عدالت چونكى پٿره ور شوئوندهرم و ده مره نخواييد دئن. ۱۱ بخاطر داورى چونكى حاكم اَ دنيا محكوم بوسته. ۱۲ خيلى چيزايه ديگر دارم كى شمره بگويم، اما اَلان تحمّل اونه ايشنووستنه نأريدى. ۱۳ اما وختى روح راستى آيه، شمره به طرف حقيقت هدايت خوايه كودن. چونكى اون جه خودش حرفى نخوايه زه ان، بلكى اونچى كى ايشنوو، خوايه گوفتن و اونچى كى پيش آيه، شمره اعلام خوايه كودن. ۱۴ اون مره جلال خوايه دئن، چونكى اونچى كى جه من گيره، به شومان اعلام خوايه كودن. ۱۵ هر اونچى كى جه پٿره، جه منم ايسه. بخاطر ان بوگفتم كى اونچى كى جه من گيره، شمره اعلام خوايه كودن.

عيسى خو شاگردانه تسلى دهه

۱۶ پس از مدّت كمى ده مره نخواييد دئن، بعد از مدّت كمى ديگه يى بازم مره خواييدى دئن.

۱۷ اونوخت بعضى جه اون شاگردان همديگر گفته، اونه منظور جه اَ حرفان چيه كى "پس از مدّت كمى ده مره نخواييد دئن و پس از مدّت كمى ديگه يى بازم مره خواييدى دئن؟"

یا آنکی گوپه؛ «چونکی پتره ور شوئوندهرم»^{۱۸} پس همدیگره گفتده: آن "مدت کمی" کی گوپه، چیه؟ اونه منظوره نغامیم؟"

^{۱۹} اما عیسی قبلاً دانسته کی خوآیده جه اون واورسد، پس اوشأنه بوگفت: "آیا بخاطر آن همدیگره امره بحث کونیدی کی بوگفتم «پس از مدت کمی ده مره نخوآید دئن، و پس از مدت کمی دیگه یی باز مره خوآیدی دئن؟»"^{۲۰} آمین، آمین، شمره گویم، شومان زاری و ماتم خوآیدی کودن، اما دنیا خوشحال خوآیه بوستن. شومان غمگین خوآیدی بوستن، اما شیمی غم به شادی تبدیل خوآیه بوستن.^{۲۱} زن تا وخت زایمان درد کسه، چونکی اونه وخت فارسه دأره. اما وختی کی اونه زای به دنیا بمو، ده خو درده بیاد نأوره، چونکی خوشحاله جه آنکی انسانی به دنیا بومودأره.^{۲۲} هجور، شومانم الآن غمگینید، اما بازم شمره خوآیم دئن کی شیمی دیل شاد خوآه بوستن و هیچکس اون شادی یه جه شومانم نخوآیه گیفتن.^{۲۳} اون روز ده چیزی جه خودم نخوآیدی خوآستن. آمین، آمین، شمره گویم، هر چی جه پتر بنام من بخوآید، اونه شمره خوآیه فدن.^{۲۴} تا الآن بنام من چیزی نخوآسته اید. بخوآید تا بدست بأورید و شیمی شادی کامل بیبه.

^{۲۵} أشأنه برای مثال شمره بوگفتم، اما زمانی خوآیه فارسن کی، ده شیمی امره آجور حرف نخوآیم زئن، بلکی آشکارا در مورد پتر شمره خوآیم گوفتن.^{۲۶} اون روز بنام من تقاضا خوآیدی کودن و شمره نگویم کی من از طرف شومان جه پتر خوآستن دأرم.^{۲۷} چره کی پتر خودش شمره دوست دأره، چونکی شومان مره دوست داشتید و ایمان بأورده اید کی جه خدا ور جه بومودأرم.^{۲۸} من جه پتر ور بومودأرم و به ا دنیا وارد بوستم، و الآن ا جهان ترک کونم و پتر ور شوئوندهرم."

^{۲۹} اونوخت اونه شاگردان بوگفتد: "الآن آشکارا حرف زنی نه متله امره! الآن ده دانیم کی جه همه چیز آگاهی و حتی احتیاج ناری کسی جه تو سوالی بوکونه. هنه وسین ایمان دأریم کی جه خدا ور بوموداری."

^{۳۱} عیسی اوشأنه بوگفت: "آیا الآن واقعاً ایمان دأریدی؟"^{۳۲} الآن زمانی فارسه کی، و حقیقتاً الآن فارسه دأره کی پخشه خوآید بوستن و هر کی خو خانه و کاشانه خوآیه شوئون و مره تنها خوآیه نئن. اما من تنها نییم، چونکی پتر می امریه.^{۳۳} أشأنه شمره بوگفتم تا در من آرامش بدارید، دنیا میان شیمی ره زحمت خوآیه بوأون؛ اما شیمی دیل قوی بیبه، چونکی من بر دنیا غلبه بوکوده دأرم.

۱۷

عیسی دعا برای خودش

^۱ بعد از اَ حرفان عیسی آسمان نیگاه بوکود و بوگفت: "پِئرا! وخت فآرسه دأره. تی پسره جلال بدن تا تی پسرم تره جلال بده. ^۲ چونکی اونه هر کسی ره قدرت بدهیی تا به همه اوشان کی به اون عطا بوکودهیی، حیات ابدی ببخشه. ^۳ و آنه حیات ابدی، کی تره، تنها خدای حقیقی و عیسی مسیح کی اوسه کودهیی، بشناسد. ^۴ من او کاری به کی مره بیسپرده بی تا بوکونم، به کمال فآرسنم، و آجور تره زمینه رو جلال بدم. ^۵ پس آلان ای پِئرا، تونم مره در حضور خودت جلال بدن، همون جلالی کی پیشتر جه دنیا بوجود آمون، تی ور داشتته.

عیسی دعا برای شاگردان

^۶ من تی نامه اوشانی ره کی جه دنیا مره ببخشهیی، آشکاره کودم. تی شین بوده و تو آشانه به من ببخشهیی و تی کلامه بدأشتد. ^۷ آلان هر اونچی کی مره ببخشهیی، حقیقتاً جه تویه. ^۸ چونکی اون کلامی به کی مره بیسپردی، اوشانه بیسپردم و اوشان اونه قبول بوکودد و یقین بدانستد کی جه تو بمودارم و ایمان بأوردد کی تومره اوسه کودهیی. ^۹ می تقاضا برای اوشانه؛ من نه بخاطر دنیا بلکی برای اوشان ی تقاضا کونم کی تومره ببخشهیی. چونکی تی شیند. ^{۱۰} هر اونچی کی می شینه، تی شینه و هر اونچی کی تی شینه، می شینه و در اوشان جلال پیدا کودم. ^{۱۱} بیشتر جه اَ دنیا میان نمأنم، اما اوشان هنوز در دنیا ایسد. من تی ور ایم. ای پِئرا قدوس، اوشانه به قدرت تی نام کی مره ببخشهیی، بدار. تا ایته ببد، هطو کی آمن ایسیم. ^{۱۲} من اوشانه تا زمانی کی آشانه امره بوم، محافظت بوکودم، و جه اوشان به قدرت تی نام کی مره ببخشهیی، محافظت بوکودم. هیچکدام جه اوشان هلاکه نوبوستد، جز هلاکت زاک تا کتاب حقیقت پیدا کونه. ^{۱۳} اما آلان تی ور ایم و آن حرفانه کی آلان گویم، دنیا میان ایسم تا می شادیه خوشانه میان به کمال بدارد. ^{۱۴} من تی کلامه به اوشان فدم، اما دنیا جه اوشان نفرت دأره، چونکی متعلق به دنیا نیید. هطو کی من تعلق نارم. ^{۱۵} می تقاضا آن نی به کی آشانه جه اَ دنیا ببری، بلکی خوایم جه شریر محافظت بوکونی. ^{۱۶} اوشان به اَ دنیا تعلق نارد هطو کی من تعلق نارم. ^{۱۷} آشانه حقیقت امره تقدیسه کون؛ تی کلام حقیقتته! ^{۱۸} هطو کی تو مره به دنیا اوسه کودی، منم اوشانه به دنیا اوسه کوده دارم. ^{۱۹} من خودمه بخاطر اوشان تقدیس کونم، تا آشانم حقیقت امره تقدیس ببد.

عیسی دعا برای خو همه تا پیروان

^{۲۰} می تقاضا فقط آشأنه ره نی‌یه، بلکه برای کسانی‌یه کی توسط آشأن پیام به من ایمان آورد. ^{۲۱} تا همه ایته بید، هوطوکی توای پتر در منی و من در تو، طوری کی اوشان م کاملاً ایته بید، تا دنیا بدانه کی تو مره اوسه کوده‌یی. ^{۲۲} و من جلالی‌یه کی مره ببخشه‌یی، به آشأن ببخشم، تا ایته بید، جوری کی آمن ایته‌ایم. ^{۲۳} من در اوشان و تو در من، طوری کی اوشانم ایته بید، تا دنیا بدانه کی تو مره اوسه کودی و آشأنه اوجوری دوست داشتی کی مره دوست داشتی. ^{۲۴} پتر جان خوایم اوشانی کی مره ببخشه‌یی، می آمره بید، او جایی کی من ایسم، تا می جلاله بیدیند، جلالی کی تو مره ببخشه‌یی؛ چونکی پیشتر جه دنیا مره دوست داشتی.

^{۲۵} ای پتره عادل، دنیا تره نشناسه، اما من تره شناسم، و اوشان بفاستد کی تو مره اوسه کوده‌یی. ^{۲۶} من تی نامه به اوشان بشناسانم و خوایم بشناسانم، تا اون محبتی کی تو به من داشتی، در اوشانم بمانه و منم در اوشان بمانم.

۱۸

عیسی گرفتاره بوستن

^۱ عیسی پس از آ حرفان خو شاگردان آمره به اوطرف دره قدرون بوشو. اویه باغی نهبو و عیسی خو شاگردان آمره اویه بوشو. ^۲ اما یهودا، اونه تسلیم کننده، جه اون محل آگاه بو، چونکی عیسی و اونه شاگردان همیشه در اویه جمعه بوستده. ^۳ پس یهودا گروهی جه سربازان و ماموران سران کاهن و فریسیان بیگفته و به اویه بومو، اوشان چراغ و مشعل و اسلحه آمره اویه فارسد. عیسی با اونکی دانسته چی رُخ خویه دَن، جلو بوشو و اوشانه بوگفت: "کی ره گردیدی؟"

^۵ جواب بدد: "عیسای ناصری ره."

بوگفت: "منم!"

یهودای خائتم اوشانه آمره بو. ^۶ وختی عیسی بوگفت: "منم"، اوشان پس بوشود و زمینه رو بکفتند. ^۷ عیسی ایبار دیگرم جه اوشان واورسه: "کی ره گردیدی؟"

بوگفتند: "عیسای ناصری ره."

^۸ جواب بده: "شمره بوگفتم كى من خودمم. پس اگر مره خوأيیدی، وليد اشان بشد." ^۹ انه بوگفت تا اونچی كى بیشتر بوگفته بو، حقيقت پيدا كونه كى هيچكدام جه اوشانى كى مره ببخشه يی، جه دست ندم. ^{۱۰} اونوخت شمعون پطرس خنجری يه كى داشته، در باورد و ضربه ای به خادم كاهن اعظم بزه و اونه راسته گوشه ووه. اونه خادم نام «مالخوس» بو. ^{۱۱} عيسى پطرسه بوگفت: "تى خنجره غلاف بوكون. آيا نبايد او پياله ای كى پتر مره فده دأره، بنوشم!؟"

عيسى بازجویی سرانه يهوده ور جه و پطرسه انكاره كودن

^{۱۲} اونوخت سربازان، خوشان فرمانده وماموران يهودی آمره، عيسايه گرفتاره كودد. اوشان اونه دستانه دبستد. ^{۱۳} اول اونه حنا ور بوبوردد. حنا، قيافا زن پتر بو و اون زمان كاهن اعظم بو. ^{۱۴} قيافا اونی بو كى يهوديانه توصيه كوده كى بهتره اينفر برای خودشه قوم بيميره. ^{۱۵} شمعون پطرس و ايته شاگرد ديگر عيسى دنبالسروانه بوستد. اون شاگرد جه آشنایان كاهن اعظم بو. پس عيسى آمره وارد حياط خانه اون كاهن اعظم بوبوست. ^{۱۶} اما پطرس دره پشت بيسه. اون شاگرد كى جه آشنایان كاهن اعظم بو، بيرون بوشو و با اون زنى كى دربان بو، حرف بزه و پطرسه باورده به درون. ^{۱۷} اون دربانه زن جه پطرس واورسه: "تو كى جه شاگردان اون مرد نى ائی، ايسى؟"

پطرس جواب بده: "نى يم!"

^{۱۸} هوا سرد بو. خادمان و ماموران آتشی يه زغال آمره چاكوده بود و اونه دور جمع بوسته بود و خوشان گرمه كودده. پطرسم اوشان آمره ايسه بو و خودشه گرمه كوده. ^{۱۹} پس كاهن اعظم جه عيسى درباره شاگردان و اونه تعاليم واورسه. ^{۲۰} عيسى جواب بده: "من به جهان آشكارا حرف بزم و همیشه كنيسه و معبده میان كى يهوديان اويه جمعه بده، تعليم بده دارم و چیزی مخفيانه نگفته دارم. ^{۲۱} چره جه من واورسى؟ جه اوشانى واورس كى مى حرفانه بيشنووسته دأرد؛ اوشان بهتر دانده كى من اوشانه چى بوگفته دارم."

^{۲۲} وختی انه بوگفت، ايته جه قراولان كى اويه ايسه بو، ايته سيلی اونه ديمه بزه و بوگفت: "آجور به كاهن اعظم جواب دهی؟"

^{۲۳} عيسى جواب بده: "اگر خطا بوگفتم، بر مى خطا شهادت بدن، اما اگر راست بوگفتم

چره مره زنى؟"

۲۴ اونوخت حنا اونه دست بسته اوسه كوده كاهن اعظم قيافا ور. ۲۵ او لحظه يي كي شمعون پطرس ايسه بو و خودشه گرمه كودن دوبو، بعضي ين جه اون واورسد: "تو كي جه اونه شاگردان ني ائي؟"

اون انكار بوكود و بوگفت: "نه! ني يم."

۲۶ ايته جه خادمانه كاهن اعظم كي جه فاميلان كسي بو كي پطرس اونه گوشه ووه بو، بوگفت: "مگر من خودم تره اونه امره اون باغ ميان نيدم؟!"
۲۷ پطرس بازم حاشا بوكود. او لحظه خروس بخواده.

عيسي محاكمه در حضور پيلاطوس

۲۸ عيسايه جه قيافا ور به كاخ فرماندار بوبورد. سحر وخت بو. اوشان خودشان وارد كاخ نوبوستند تا نجسه نبذ و بتاند پسحيه بوخورد. ۲۹ پس پيلاطوس اوشانه ور بيرون بومو و واورسه: "أ مرده به چي جورمي متهم كونيدي؟"

۳۰ جواب بدد و بوگفتند: "اگر جورمي ناشته، اونه به تو تسليم نوكونديم."

۳۱ پيلاطوس اوشانه بوگفت: "شومان خودتان اونه بوبوريد و طبق شيمي شريعت اونه محاكمه بوكونيد."

يهوديان بوگفتند: "امن اجازه ناريم كسي به اعدام بوكونيم."

۳۲ به ا طريق عيسي حرفان در مورد آنكي چي جور مرگي اونه منتظره، حقيقت پيدا كوده.

۳۳ پس پيلاطوس به كاخ واگردست و عيسايه دخواده و اونه بوگفت: "آيا تو يهوده پادشاهي؟"

۳۴ عيسي جواب بده: "آيا انه تو خودت گويي، يا ديگران درباره من بوگفته دارد؟"

۳۵ پيلاطوس جواب بده: "مگر من يهودي يم؟ تي قوم و سران كاهن تره به من تسليم بوكودد. چي بوكوده يي؟"

۳۶ عيسي جواب بده: "مي پادشاهي جه ا دنيا ني به. اگر مي پادشاهي جه ا دنيا بو، مي خادمان جنگسته تا من بدست يهوديان گرفتار نبم. اما مي پادشاهي جه ا دنيا ني به. ۳۷ پيلاطوس جه اون واورسه: "پس تو پادشاهي؟"

عیسی جواب بده: "تو خودت گویی کی من پادشایم. من بخاطر آن بدنیا بوموم تا حقیقته شهادت بدم. پس هر کسی کی به حقیقت تعلق داره، به می صدا گوش کونه."^{۳۸}
 پیلاطوس واورسه: "حقیقت چی یه؟"

حکم مصلوب بوستن عیسی

وختی پیلاطوس آنه بوگفت، بازم بوشو بیرون یهودیان ور و اوشانه بوگفت: "من هیچ دلیلی برایه اونه محکومه کودن نیدینم."^{۳۹} اما شومان ایته رسم داریدی کی در روز یسح ایته زندانی آزاده به. آیا خوآییدی کی پادشایه یهوده آزاده کونم؟"
 اوشان در جواب داد بزده: "اونه نه! بلکی بارباسه آزاده کن!"^{۴۰}
 اما بارباس راهزن بو.

۱۹

^۱ اونوخت پیلاطوس عیسا به بیگیت و دستور بده اونه شلاق بزند.^۲ سربازان اونه ره تاجی جه خار بیافتد و اونه سر بند و لباسی زرق و برق دار اونه دوکودد^۳ و اونه ور بومود و بوگفتد: "سلام بر تو، ای پادشاه یهود." و اونه سیلی زیده.^۴ جه آن پس پیلاطوس ایبار دیگر بیرون بومو و یهودیان به بوگفت:

"الآن اونه شیمی ور بیرون آورم تا بدانید کی من هیچ دلیلی برای اونه محکوم کودن پیدا نوکودم."

پس عیسی با تاجی جه خار و لباس زرق و برقدار بر دوش بیرون بومو. پیلاطوس اوشانه بوگفت:

"آنه، همون شخص!"

^۶ وختی سران کاهنان و قراولان معبد اونه بیدد، فریاد بزده و بوگفتد:

"به صلیب بکش! به صلیب بکش!"

پیلاطوس اوشانه بوگفت:

"شومان خودتان اونه بوبورید و به صلیب بکشید، چون من هیچ دلیلی برای اونه محکوم کودن پیدا نوکودم."

^۷ یهودیان در جواب اون بوگفتند: "آمی ره قانونی نَہہ کی طبق اون، ا شخص باید بیمیره، چونکی ادعا کونه خدا پسرہ!"

^۸ وختی پیلاطوس آنہ بیشنووستہ، بیشتر بترسہ. ^۹ بازم به کاخ واگردست و جہ عیسی واورسہ:

"تو جہ کویہ بوموداری؟"

اما عیسی جوابی به اون نده. ^{۱۰} پس پیلاطوس اونہ بوگفت:

"مرہ ہیچی نوگویی؟ آیا ننی کی قدرت دأرم ترہ آزاده کونم و قدرت دأرم کی ترہ به صلیب بکشم؟"

^{۱۱} عیسی بوگفت: "هیچ قدرتی بر من ناشتی اگر جہ بوجور به تو فده نوبوستہ بو. ولی گونایہ اوشانی کی مرہ به تو تسلیم بوکودد، جہ تو بیشترہ."

^{۱۲} جہ اون پس پیلاطوس سعی بوکودہ کی اونہ آزاده کونہ، اما یهودیان فریاد زهاده و گفتند: "اگر ا مرده آزاده کونی، قیصرہ ریفق نییی! هر کی ادعای پادشاهی کونہ، به ضد قیصر حرف زنه."

^{۱۳} وختی پیلاطوس ا حرفانہ بیشنووستہ، عیسایہ بیرون بأوردد و خودش در محل قضاوت بینشت، محلی کی به «سنگه فرش» معروف بو و به زبان عبرانیان «گباتا» دخواندده. ^{۱۴} اون روز، روز تهیہ عید پسخ بو و ظهر نزدیکه بوستہ. پیلاطوس یهودیانہ بوگفت: "آم شیمی پادشاه." ^{۱۵} اوشان فریاد بزده: "اونہ جہ میان اوسان! اونہ جہ میان اوسان. به صلیب بکش!"

پیلاطوس بوگفت: "آیا شیمی پادشایہ به صلیب بکشم؟"

سران کاهنان جواب بدد. آمن پادشاهی جز قیصر ناریمی."

^{۱۶} سر آخر پیلاطوس عیسایہ به اوشان بیسپردہ تا به صلیب بیشہ.

عیسی به صلیب کَشَن

اونوخت عیسایہ بیگفتد و بوبوردد. ^{۱۷} عیسی صلیب به دوش بیرون بوشو، به سمت محلی بنام جمجمه کی بزبان عبرانیان «جلجتا» خواندہ به. ^{۱۸} اویہ اونہ به صلیب بکشد. اونہ آمرہ دونفر دیگرم اونہ دو طرف به صلیب بکشد و عیسی اوشان میان ایسہ بو. ^{۱۹} به دستور پیلاطوس ایتہ بینویشته اونہ صلیبہ جور نصب بوکودد. بینویشته بوپوستہ بو: «عیسای ناصری، یهودہ پادشاه.» ^{۲۰} خیلی جہ یهودیان اونہ نیویشته به بخواندد، چون جایی کی عیسی به صلیب

بوشو، شهره نژديكى بو و اونه نيويشته به زبان عبرانى و لاتينى و يونانى نيويشته بوسته بو.^{۲۱} پس سران كاهنان يهود پيلاطوسه بوگفتد: "نينويس، «يهوده پادشاه» بلكى بينويس «أ مرد بوگفته دأره كى من پادشايه يهودم»^{۲۲} پيلاطوس جواب بده: "اونچى بينويشتم، بينويشتم."

^{۲۳} وختى سربازان عيسايه به صليب بگشدد، اونه ليباسانه بيگفتد و به چهار قسمت تقسيم بوكودد. هر كدام قسمتى به بيگفتد. اونه لباسه زرق و برق دأره فگفتد. ولى اونه لباس درز نأشته، بلكى يكسره جه بوجور به بييجير ببافته بوسته بو.^{۲۴} پس همدىگره بوگفتد: "أنه تيكه تيكه نوكونيم، بلكى قرعه تاوديم و بيدينيم كى كيشين به." اطويى كيتاب آسمانى گفته حقيقت پيدا كوده كى: «مى ليباسانه خوشأنه ميان تقسيم كوند و مى لباسانه ره قرعه تاوكودد.»

پس سربازان هطو بوكودد.

^{۲۵} عيسى صليبه نژديكى، اونه مار و اونه خاله و مريم كلوپاسه زن و مريم مجدليه ايسه بود.^{۲۶} وختى عيسى خو مار و اون شاگردى به كى دوست دأشته و اونه كنار ايسه بو، بیده، خو ماره بوگفت: "بانو، أنه، تى پسرا!"^{۲۷} جه آن پس به اون شاگرد بوگفت: "أنه، تى مارا!" جه اون ساعت، اون شاگرد، اونه خودشه خانه بوبورد.

عيسى مردن

^{۲۸} اونوخت عيسى دانسته جه آنكى همه چيز به انجام فأرسه دأره، چونكى كيتاب آسمانى تحقق پيدا كونه، بوگفت: "تشنه يم!"^{۲۹} در اويه ظرفى نهه بو پور جه ترش بوسته شراب. پس ابرى به به شراب بمالستد و بئده ايته شاخه جور و بوبوردد اونه دهانه ور.^{۳۰} وختى عيسى شرابه بچشه. بوگفت: "به انجام فأرسه." جه آن پس سره خمه كود و خو روچه تسليم بوكود.

^{۳۱} اون روز، روز تهيه بو، روز بعدى، شبآت بزرگ. جه اويه كى سران يهود نخوآستده كى جسدن تا روز بعد صليب رو بمانه، جه پيلاطوس بخوآستده كى اون سه نفره ساق پا بيشكيند و اوشأنه جسده جه صليب بييجير باورد.^{۳۲} پس سربازان بوموده و اولين نفره ساقه پا و اويته ساقه پا به كى عيسى امره به صليب فگشه بود، بيشكيند.^{۳۳} اما وختى به عيسى فأرسد، بيدده كى بمرده، اونه ساقنه نيشكند.^{۳۴} اما ايته جه سربازان اونه پهلو به نيزه بزه و او لحظه جه اون خون و آب جارى بوبوست.^{۳۵} اونى كى أنه بیده شهادت دئندأره، تا شومانم ايمان باوريد. اونه شهادت راسته و اون دانه كى حقيقت گويه.^{۳۶} أشان رُخ بده تا كيتاب آسمانى

حقیقت پیدا کونه کی «هیچکدام جه اون استخوان بیشکسته نخوایه بوستن.»^{۳۷} و قسمتی دیگرم جه کتاب کی گوئی: «اونه کی نیزه بزه، تماشا خوآیده کودن.»

عیسی دفنه کودن

^{۳۸} اونوخت یوسف، اهله رامه، جه پیلاتوس اجازه فگیت کی عیسی جسده فگیره. یوسف جه پیروان عیسی بو، اما مخفیانه، چونکی جه یهودیان ترسیه. پیلاتوس اونه اجازه بده. پس بومو و عیسی جسده فگیت.^{۳۹} نیقودیموسم کی پیشتر شبانه عیسی ور بوشوبو، بومو و خو امره عطری جه مرّ و عود به اندازه صد لیتر بأورد.^{۴۰} پس اوشان عیسی جسده فگیتند و اونه به رسم دفنه یهودیان با عطریات کفن میان بیچانند.^{۴۱} اوجایی کی عیسی به صلیب بوشو، باغی نهبو کی اون باغه میانی مقبرهیی تازه وجود داشته کی هنوز مردهیی در اون ننه بود.^{۴۲} پس چونکی روز تهیه یهودیان بو و اون مقبرهیم نزدیک بو، عیسی جسده در اوپه بند.

۲۰

قبر خالی

^۱ در اولین روز، سحر وخت، زمانی کی هوا هنوز تاریک بو، مریم مجدلیه مقبره ور جه بوشو و بیده کی اونه سنگ اوسده بوسته.^۲ پس بدو- بدو بوشو شمعوئه پطرس ور و اون شاگرد دیگری کی عیسی اونه دوست داشته. مریم بوشو واوشانه بوگفت: «آمی آقابه جه قبر بوبوردد و نیم کویه بنه دأرد.»

^۳ پس پطرس با اوپه شاگرد بیرون بومو و بوشوده به سمت مقبره.^۴ هر دوتا دووستده، اما اوپه شاگرد تندتر بوشو، جه پطرس پیش دکفته و اول اون به مقبره فآرسه.^۵ پس فچمسته و بیده کی کفن پاره اوپه نهه. اما مقبره درون نوشو.^۶ پس شمعوئه پطرسم جه اون دنبالسر بومو و مقبره درون بوشو و بیده کی پارچه کفنی اوپه نهه،^۷ اما اون دستمالی کی عیسی سر دبسته بود، پارچه کفنی کنار ننه بو، بلکه سیوا بوبوسته بو و جایی دیگر نهبو.^۸ پس اون شاگرد دیگرم کی اول به مقبره بوشوبو، بوشو بدرون و بیده و ایمان بأورد.^۹ چونکی هنوز جه کتاب آسمانی درک نوکوده بود کی اون باید جه مُردگان ویریزه.^{۱۰} اونوخت اون دوتا شاگرد به خوشان خانه واگردستت.

ظاهر بوستنه عیسی بر مریم مجدلیه

^{۱۱} ولی مریم بیرون مقبره نزدیکی ایسه بو و گریه کوده. اون گریه امره فچمسته تا مقبره درونه نیگاه بوکونه. ^{۱۲} اونوخت دوتا فرشته بیده کی لیباس سفید دوکودبود و اونجایی کی عیسی جسده بَنه بود، ایته سرجیگاه و اویته پاچیگاه نیشته بو. ^{۱۳} اوشان اونه بوگفتد: "ای زن، چَره گریانی؟"

اون جواب بده: "می آقایه بوبوردد و نَم کویه بَنه دَارد."

^{۱۴} وختی اَنه بوگفت واگردست و عیسیایه اویه سرپا بیده، ولی نشناخته. ^{۱۵} عیسی اونه بوگفت: "ای زن، چَره گریانی؟ کی دنبال گردی؟"

مریم به خیال آنکی باغبانه، بوگفت:

"ای آقا، اگر تو اونه اوسدهیی، مره بگو کویه بَنه داری تا بشم و اونه بیگیرم."

^{۱۶} عیسی دَخده: "مریم!"

مریم خو رویه به سمت اون واگردانه و به زبان عبرانی بوگفت: "رَبونی!" (اوستاد).

^{۱۷} عیسی اونه بوگفت: "مره دست نزن، چونکی هنوز می پتر ور جه بوجور نوشودارم. بلکی می برانه ور بوشو و اوشانه بگو: می پتر ور و شیمی پتر ور، می خدا ور و شیمی خدا ور بوجور شوئوندهرم."

^{۱۸} مریم مجدلیه بوشو و شاگردانه خبر بده کی "خداونده بیده دارم!" و اونچی کی اونه بوگفته بو، اوشانه بوگفت!

ظاهر بوستنه عیسی بر شاگردان

^{۱۹} همون شب کی اولین روز هفته بو، اونوختی کی شاگردان جمعه بوسته بود و درن جه ترسه یهودیان قفل بو، عیسی بومو و اَشانه میان بیسه و بوگفت: "سلام بر شومان!" ^{۲۰} وختی اَنه بوگفت، خو دستانه و پهلویه به اوشان نشان بده. شاگردان با دئن خداوند شاده بوستد. ^{۲۱} عیسی بازم اوشانه بوگفت: "سلام بر شومان! هوطو کی پتر مره اوسه کوده، منم شمره اوسه کونم." ^{۲۲} با گوفتن اَ حرف نفسی بکشه و بفرماست: "روح القدسه فگیرید." ^{۲۳} اگر گناهان کسی به ببخشید، بر اوشان بخشیده خویه بوستن و اگر گناهان کسی به نبخشیده بنید، بخشیده نخویه بوستن.

عیسی و توما

^{۲۴} وختی کی عیسی بومو، توما، ایته جه اون دوازده نفر کی دوقولویم اونه دَخواَدده، اوشانه امره نوبو. ^{۲۵} پس باقی شاگردان اونه بوگفتند: "خداونده بیده ییم!"

اما اون اوشانه بوگفت: "تا خودم میخ نشانه یه در اونه دستانه میان نیدینم و می انگشته به جای میخ ننم و می دسته اون پهلو سوراخ میان ننم، باور نخوایم کون." ^{۲۶}

بعد از هشت روز، عیسی شاگردان بازم خانه میان ایسه بود و تومایم اوشانه امره بو. در حالی کی دَرَن قفل بوده، عیسی بومو و اوشان میان قرار بیگفت و بوگفت: "سلام بر شومان!" ^{۲۷} اونوخت تومایه بوگفت: "تی انگشته بنن آیه و می دستانه بیدین. تی دسته جلو باور و می پهلو سوراخه میان بنن. بی ایمان نوبون، بلکه ایمان بدار." ^{۲۸}

توما اونه بوگفت: "می خداوند! می خدا!"

^{۲۹} عیسی بوگفت: "آیا چونکی مره بیده یی، ایمان باوردی؟ خوش بحال اوشانی کی ندیده ایمان آورد." ^{۳۰}

آ کیتابه هدف

^{۳۰} عیسی معجزاته زیاده دیگری در حضور خو شاگردان انجام بده کی آ کیتابه میان بینویشته نوبوسته. ^{۳۱} اما اشان بینویشته بوبوسته داره تا ایمان باورید کی عیسی همون مسیح و خدا پسره، و تا آ ایمان امره در اون نام حیات بدآرید.

۲۱

ظاهر بوستنه عیسی بر هفت تا جه شاگردان

^۱ بعد از آن واقعه، عیسی بار دیگر خودش در کنار دریاچه طبریّه، خودشه خو شاگردانه ره آشکار کود. اون اطو آشکاره بوست. ^۲ ایته روز، شمعونه پطرس، توما می معروف به دوقلو، نتنایل جه مردمانه قانای جلیل، زبدی پسران، و دوتا جه شاگردان دیگر با هم بود. ^۳

شمعون پطرس اوشانه بوگفت: "من شوئونده رم ماهی صید بوکونم." اوشان بوگفتند: "آمنم تی امره اییم."

پس بیرون بوشود و کرجیه سواره بوستد. اما اون شب چیزی صید نوکودد. ^۴ سحر وخت، عیسی ساحله کنار بیسه، اما شاگردان نفامستد کی عیسیایه. ^۵ اون اوشانه بوگفت:

"ای جغلان، چیزی خوردانه ره نأرید؟"

جواب بدد: "نه!"

^۶ بوگفت: "توره تاودید راسته طرفه کرجی! خوآیدی گیفتن."

اوشان ا کاره بوکودد و جه زیادی ماهی نتانسته توره بدرون کرجی فکشد. ^۷ شاگردی یه کی عیسی اونه دوست داشته، پطرسه بوگفت:

"خداونده!"

پطرس وختی بیشنووسته اون خداونده، همون لحظه خو لیبسه خو دور بیپچنه - چونکی اونه خو تن جه بیرون بأورده بو و خودشه دریا میان تاوده. ^۸ اما شاگردان دیگر کرجی امره بوموده، در حالی کی توره پور جه ماهی خوشان امره فکشد. چونکی اوشانه فاصله ساحله امره یکصد سینه بو.

^۹ وختی به ساحل فأرسد، آتشی یه بیدده کی زغال امره چاکوده بوسته و ماهی یم اونه رو نهه و نانم نهه. ^{۱۰} عیسی اوشانه بوگفت: "جه اون ماهی یانی کی بیگفته داریدی، بأورید."

^{۱۱} شمعونه پطرس وارد کرجی بو بوسته و توره به ساحل فکشد. تور پور جه ماهی ینه بزرگ بو، به اندازه صد و پنجاه وسه تا ماهی. با آنکی تعداده ماهی بیش از حد بو، تور پاره نوبوست. ^{۱۲} عیسی اوشانه بوگفت: "بأیید صبحانه بوخورد."

هیچکدام جه شاگردان جرات ناشته جه اون واورسه «تو کی ایسی؟»، چونکی دانسته کی خداونده. ^{۱۳} عیسی جلو بومو ونانه فگفت و اوشانه فده و ماهی یم هطو. ^{۱۴} آن سومین بار بو کی عیسی بعد از ویریشتن جه مردگان، خو شاگردانه ره نمایان بو بوست.

عیسی گفتگو با پطرس

^{۱۵} بعد از صبحانه، عیسی جه شمعونه پطرسه واورسه: "ای شمعون، یونا پسر، آیا مره بیش از اوشان دوست داری؟"

شمعون جواب بده: "بله ای آقا! تو دانی کی تره دوست دارم!"

عیسی اونه بوگفت: "جه می بره یان مراقبت بوکون."

۱۶ دوّمین بار عیسی جه اون واورسه: "ای شمعون، یونا پسر، آیا مره دوست داری؟"

اون جواب بده: "بله ای آقا! دانی کی تره دوست دارم!"

عیسی بوگفت: "می گوسفندانه چوپانی بوکون."

۱۷ سوّمین بار اونه بوگفت: "ای شمعون، یونا پسر، آیا مره دوست داری؟"

پطرس جه آنکی عیسی سه بار جه اون واورسه کی آیا مره دوست داری، ناراحت

بوست و جواب بده: "ای آقا! تو جه همه چیز آگاهی. تو دانی کی تره دوست دارم."

عیسی بوگفت: "جه می گوسفندان مراقبت بوکون. ۱۸ آمین، آمین، تره گویم، زمانی کی

جوانتر بویی، کمتر خودته قُلوک کودی و هر جا کی خواستی شوائی؛ اما وختی کی پیر بی، تی

دسته خوآیده گیفتن و کسی دیگه تی کمره خوآیه دبستن و به جایی کی نخوایی بیشی، تره

بوره."

۱۹ عیسی آ حرفان امره اشاره کوده به چطور مردن پطرس کی اونه امره خدایه جلال دهه.

جه آن پس عیسی اونه بوگفت: "می دنبالسر بیأ!"

۲۰ اونوخت پطرس و اُگردست و بیده کی اون شاگردی کی عیسی اونه دوست داشته،

اونه دنبالسر اُموندره. اون همونی بو کی شامه موقع عیسی سینه سر تکیه بده بو و واورسه بو

کی: "آقا، کی یه کی تره تسلیم خوآیه کودن؟" ۲۱ وختی پطرس اونه بیده، جه عیسی واورسه:

"پس اون چی به؟"

۲۲ عیسی اونه بوگفت: «اگر بخوایم اونه تا می و اُگردستن باقی بمانه، به تو چی؟ تو می

دنبال بیأ!" ۲۳ پس آ فکر در برارنه فکره میان شایع بوبوست کی اون شاگرد نخوآیه مردن. در

حالی کی عیسی پطرسه نگفت کی اون نخوآیه مردن، بلکی بوگفت: «اگر بخوایم اونه تا می

و اُگردستن باقی بمانه، به تو چی؟» ۲۴ همون شاگرده کی بر آ چیزن شهادت دهه، و اَشأنه

بینویشته و اَمَن دانیم کی اونه شهادت راسته

در آخر

۲۵ عیسی کارهای زیاد دیگریم بوکود، کی اگر ایته - ایته بینویشته بوبوسته به، گومان

نوکنم حتّی تمام دنیایم گنجایش اون نیویشته یانه بدآشته به.

